

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 4, Núm. 28 • Abril 91 • 200 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

- ❖ TEMPS D'ELECCIONS
- ❖ CADA PARTIT CERCA EL SEU CAMÍ
- ❖ LES TORRES DE DEFENSA DE LA VILA
- ❖ PREGÓ ELECTORAL O MITING PASQUAL ?

RESSÒ

Revista mensual
ANY 4
Abril 1991

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauzá

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margarida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margarida Martorell
Francesc Blasco
Margarida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
200 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

CONCURS D'IDEES PER A UNA NOVA CAPÇALERA DE RESSÒ

Bases:

1ª.- Poden participar-hi tots els qui vulguin i amb una idea o més.

2ª.- L'objecte del Concurs és millorar la capçalera de la Revista Ressò, incloent-hi: el nom, els escuts de l'OCB i de Premsa Forana, l'any, el número i mes i el preu, com a mínim. Qui vulgui presentar un disseny complet de PORTADA podrà fer-ho i serà tengut en compte.

3ª.- Els treballs es presentaran a tamany DIN A 4.

4ª.- Els treballs es faran únicament amb tinta negra.

5ª.- Se presentaran, amb explicació o memòria mínima, a l'Apartat de Correus núm. 40 de Campos o a qualsevol col.laborador de Ressò. Es podrà guardar l'anonimat presentant una plica amb llegenda identificativa. El sobre no s'obrirà fins passat el concurs.

6ª.- El termini de recepció de treballs acabarà dia primer de juny d'enguany.

7ª.- El Primer Premi està compost d'una subscripció gratuïta anual de Ressò, d'un diploma acreditatiu i de 25.000 Ptes. El Segon Premi i altres Mencions tindran diploma i subscripció. El Jurat que oportunament es constituirà podrà declarar desert el Concurs o qualsevol Premi i podrà atorgar Mencions Especials.

8ª.- Qualsevol dubte serà resolt pel Jurat, que serà nomenat pel Coordinador de Ressò. La participació suposa l'acceptació d'aquestes Bases. El guanyador permetrà la reproducció de la seva obra a Ressò.

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

L'OPCIÓ NACIONALISTA

La convocatòria d'eleccions municipals i autonòmiques feta pel Govern Central ens mou a reflexionar sobre les repercussions i la incidència que tendran d'aquí a poques setmanes tota una trencafila d'accions polítiques que promouran els distints partits polítics que hi participaran; accions i motivacions concretes en les quals hi haurà de participar i prendre part - quant a actituds i deures- tots i cada un dels campaners amb dret a vot.

Cauríem en un error si volguéssim pronunciar-nos a favor d'una opció política determinada. Cosa que no farem perquè respectam la pluralitat de parers i no pretenem entremetre'ns en el favoritisme que atorga cadascú. Cada persona és ben lliure de recolzar amb el seu vot aquella candidatura que més s'adigui a la seva manera de pensar i d'intentar millorar la societat en la qual viu des de les institucions que la representen. La democràcia no és un joc per fer-ne befes ni estridències vanes. Sinó una porta oberta a tots els possibilismes polítics perquè facin surar en llibertat d'acció i sense traves aquelles repercussions pràctiques que en un moment determinat s'han cregut més convenients i han obtingut una majoria de vots i de donjança per part dels electors.

Arabé. Les campanyes electorals solen motivar o provocar intencionadament- una confusió i un recel, sobretot en aquelles persones que no tenen prou capacitat d'enteniment del que significa i representa una opció política determinada. No sempre. Però en la majoria dels casos el «vot indecís» sorgeix de la desconfiança, d'un malentès, de l'engany, o de la falsedat més descarada. Innocentment. I, per tant, sense cap culpabilitat directa, però amb compromís.

Tot i admetent que gran part de la nostra societat -els campaners amb dret de vot en aquest cas- no som prou conscients de la transcendència i la responsabilitat que tenen les eleccions d'Un Govern Autònom, o d'un Govern Municipal, que són els qui hauran de governar-nos durant els pròxims quatre anys, hem d'advertir a tots els qu hi hem de participar en les determinacions finals, de la importància d'aquest fet; sobretot per restar rellevància a unes actuacions -i a unes accions- que volen tenir ressò en un curt espai de temps -evidentment per

qüestions polítiques-, però que a la llarga poden resultar contundents o irreversibles sense que, llavors, ningú hi pugui dir la seva.

De fet, no es tracta de parlar de bons ni de dolents; perquè avui tothom en té un poc de cada cosa. Ni de males intencions, ni de sentits benèvolos, ni de pragmatisme. Si de cas de manipulació, d'embulls. Només una cosa hauria de quedar ben clara, i sobretot aquesta, a l'hora d'anar a votar. Respectar la nostra personalitat; els interessos de Campos, de Mallorca, i de les Illes Balears. I saber ben bé quines són aquelles forces polítiques que més poden ajudar-nos.

Ja n'estam massa cansats d'haver d'anar a Madrid, la capital de l'Estat, a agenollar-nos perquè ens escoltin. I no ens fan cas, ens consideren tres o quatre illetes de mala mort que no pinten res; i si demanam audiència als cap-grossos ens col.loquen a la tercera saleta d'un palauet de segona mà en una cadira mig podrida. I, això, ho fan els ministres del partit que ara ens governa, com igualment ho farien els que ara són a l'oposició. Desenganyem-nos. Ells ens consideren quatre mosques que no fan ni remor.

Seria necessari, per tant, reforçar la nostra identitat nacional com a poble, i tenir molt d'esment aquells partits polítics que són i defensen obertament el nacionalisme d'aquí, els interessos vius de la gent de Campos, de Mallorca i de les Illes Balears; tot i perquè seran ells qui ens defensaran a tota hora, molt més i millor; mentre que els altres seguiran obeint les consignes que els donaran els seus dirigents des de Madrid, actual capital d'Espanya i també de l'Ex-imperio que ja no existeix.

De vegades, per tant, és necessari esser desconfiats. Perquè la desconfiança pot fer més viva l'actitud d'un poble i reforçar la seva identitat. Campos, ni Mallorca, no vol estar pus mai sotmesa a l'estructura centralista que des de Madrid ho vol dirigir tot i comandar així com li ve en gana. I, tot això, els campaners ho hauríem de tenir ben clar a l'hora d'anar a votar.

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

FUNERÀRIA MESQUIDA

Telèfon cotxe 908-142180

C/. B. Ballester, 7
Tel. 65.10.87 - 07630 CAMPOS

C/. Sirena, 11 - Tel. 64.01.69
07639 Sa Ràpita

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUE

- L'economia campanera va malament.

- Tothom s'enginya així com pot per tirar endavant.

- Un grup d'empresaris campaners podria muntar un negoci mai vist al nostre terme: una fàbrica de preservatius.

- És una reconversió necessària.

- Però tanmateix anirà malament.

- A Campos només hi ha dos oficis que treuen: muntar un pub o fer feina a la «Direcció».

- A les «nuevas kenerasiones»... (continuarà al proper número de Ressò).

- A un ca magre tot són puces.

- La Confraria de la Sole-dat té un penó nou.

- Enguany varen passar gust de tornar anar a darrera.

- Enguany serà el darrer any.

- L'any que ve hi haurà una confraria nova.

- Acompanyarà «El Bon Jesús Mort»

- Aniran vestits del capfins als peus de negre.

- Aquesta forçat haurà d'anar la darrera.

- No hi haurà penons que valguin.

- El rètol del Camp Municipal d'Esports és ben canviador.

- Qui encara és batle va a classes de català per a adults que organitza l'Obra Cultural Balear.

- Però no hi va únicament per donar exemple, sinó perquè no li queda més remei.

- Suspendrà o sabrà fer la bona a la mestra el dia de l'examen?

- A Ciutat ja comencen a esser exigents amb els mallor-

quins que no saben escriure en la seva llengua.

- El saig hauria de tornar a fer crides pels carrers de la vila.

- Qui diu la veritat perd l'amistat.

- Però conserva la dignitat, que segons qui en té ben poca.

- El PSM n'empiparà més d'un, però donarà confiança a molts i traurà més vots dels que molts es pensen.

- El PSOE vigila els vots amb telescopi.

- Els «Verds» fan olor de naftalina.

- En Tolo Güell vol venir a sembrar moniatos a la vila.

- Jeroni Albertí se n'ha anat en orris, per ara.

- I el «clan Cañellas» s'ha posat a fer mamballetes.

- Qui se n'hauria d'anar en orris és Kerónimo Sáiz i de las JONS.

- Qui no està avesat a anar a missa s'agenolla en el portal.

- A l'Ajuntament haurien de sembrar roses místiques.

- Al carrer Juan Ballester també hi ha gravades les sigles F.E. que no vol dir altra cosa que «Falange Española». És a dir, que el nom no té res a veure amb el teòleg i fill il·lustre campaner.

- Rafel Subirachs podria tornar a fer un recital a Campos.

- Na Isabel Pantoja té uns honoraris massa elevats. I en José Luis Perales també. Llàstima. Tant com els agradaria que venguessin als que comanden.

- Que se n'ha fet del «xibiu» de devers la costa de Ca s'Hereumàs?

- ATENCIÓN: «Precaución, niños. Zona deportiva». L'Ajuntament promou la

normalització lingüística.

- ATENCIÓN: «Desvío provisional». El Govern Balear promou la normalització lingüística.

- En Roig va dur una bona partida de «rojos» a Campos perquè vessin el Centre Cultural.

- Els soviètics se'n varen anar pensant que en Tià era l'Esperit Sant: director d'això, president d'allò altre, Tinent de Batle de Cultureta, etcètera seculòrum, amèn.

- No sabien que també és especialista en pregons.

- Els joves nacionalistes de la vila presentaran una candidatura a l'Ajuntament sota les sigles del PSM. Volen fer una política més participativa i imaginativa. El jovent confia en ells.

- «S'homo que ven cotxos» podria haver guanyat la batalla a «s'homo que fa pisos».

- Les Noves Generacions faran xocolatades per tot arreu. El camió dels «pepucs» podria anar amb un remolc darrera, on col·locaria la missa amb un davantal de cuinera.

- El «sarkento» ha tret el Colt i ha dit que vol més tropa.

- El «Sarkento Colo-Harrelson» i els seus homes varen fer un desplegament de "pinícula", el dissabte de Pasqua.

- Segueixen els robatoris.

- Els municipals s'estimen més en Canoveta de «kefe».

- Tenim dos secretaris i un que no se sap què ha arribat a fer.

- En Toni Galmés torna anar enguany de xibius i en Piris els vol tots.

- L'Obra Cultural Balear de Campos no té res a veure amb el que es vol fer per devers Son Xorc.

- Hi haurà més d'una sorpresa a les eleccions. Amb tant de vent com ha bufat hi podria haver molts de canvis.

- Haurem de llegir el «Mein Kamp» d'en Kanyelles per arribar a esser qualque cosa.

- El batle se'n va quan ho ha deixat tot «atado y bien atado».

- L'Ajuntament ha acabat els menuts. Ara no li queda més remei que fer d'immobiliària i vendre solars.

- Hi ha molt de trui al carrer de can Verdera. D'aquí a poc temps s'escamparà per tot el poble.

- Els ramaders participaran en la gestió de can Blahi. La iniciativa empresarial d'en Joan Serra podria donar bons fruits.

Ses Roques

TEL. 65.55.14

Ctra. Campos - Colònia de Sant Jordi Km. 7.500 (Mallorca)

PLANA D'HUMOR

Som pocs, però ben avinguts. Si les revistes tenguessin esment a tots els rebumborís de la vila farien més referència a les nostres fetes i als personatges que pasturen pels carrers de la vila. En aquesta nova secció -tota plena d'humor, sàtira i ironia- no volem sinó donar notícia a primera plana dels personatges campaners que mereixen un Ressò, a nivell de xafardeig, i perquè no tota la informació sigui tan seriosa. Voldríem que no s'ofengués ningú i que s'hi divertís tothom. Al cap i a la fi la vida és una collonada. Alabat sia Déu.

RETALLS DE PREMSA

EL JUEVES: Tià Roig. CATACRAK !! ARRASSAREM!!

INTERVIU: Gabriel Bonet: «L'Associació es diu Camp de l'Ós perquè si no fos un ós no seria un ós, i a més *noltros som molt Populars*».

TIEMPO: Guillem Mas Sastre: «Me'n vaig amb la cara ben alta i els calçons pedaçats».

CAMBIO16: Pere Escales: «El PSOE es conforma amb tres regidors i mig a l'Ajuntament».

SEMANA: Sarkento Colo-

ma: «Haurem de fer les aceres més amples, perquè amb les que tenim hi pas estret».

PRONTO: Miquel Roig Adrover: «Torrente Ballester ha fet un rot després de menjar un cocarroi de ceba».

TELE INDISCRETA: S'Amagatall: «Volen els *xupitos* a cinc duros».

EL TEMPS: Joan Veny. Gregori Mir. Damià Huguet: «Entre tots ho farem tot».

DUNIA: Maria Moranta: «El color morat només s'usa per Setmana Santa».

NUEVO ESTILO: Ca's Pobler del Camí de Mar: una restauració modèlica.

DON BALON: Bartomeu Obrador: «El Campos hauria de ser filial del Barça».

PLAYBOY: Francisca Sureda fotografiada a Xicago per Mas Fotos.

MAN: Antònia Amorós: «Regalarem un quilo de taronges als jubilats que venguin a llegir un llibre a la Biblioteca».

SUPER POP: S'Eixam. El lloc més sucós de tota la

comarca. No hi ha abelles.

GEO: Joan Monserrat: «Es Trenc, més verd que mai».

HOLA: Isabel Preysler inaugurarà l'exposició de rajoles de ca na Maria Mas Guaita. N'Estefania de Mònaco no hi podrà assistir perquè té un sopar.

EL MIRALL: Pere Ollers: «L'Obra Cultural Balear no té res a veure amb el Sentro ni amb els boleros, ni amb la *cañella*».

EL JUEVES • INTERVIU • TIEMPO • CAMBIO 16 • SEMANA • PRONTO
TELE INDISCRETA • EL TEMPS • DUNIA • NUEVO ESTILO • MAN
DON BALON • PLAYBOY • SUPER POP • GEO • HOLA • EL MIRALL

Teulera CA'N BENITO

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n.
Tel. 65.09.06 - CAMPOS

Joieria - Rellotgeria

SANT JULIÀ

Joies Fuscai

C/. A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65.11.70

COMÈDIA EN TRES ACTES

«Què volen aquesta gent?»

(Amb al·lusió benèvola a tots els qui NO són de la coca)

Lloc: CAMPUSLÀNDIA, amb decorats senzills, uns quants pagesos i turistes, hotelers de pas i promotors a punt d'especular.
Llum: semblant a la del sol de maig.

Vestits: el Chorus, normal; els altres, encorbatats, tret dels personatges més pobres.

Efectes especials: cotxes oficials per dos o tres i policia davant.

ACTORS PRINCIPALS:

Sebastianofix o «l'insubstituïble», pretendent a Jurat Major.
Representant d'en **Gabrielodomus** o «el tractorista».

Oposifixposumus o «el renyador», pretendent a Jurat Major i representant d'en **Morrofix** o «el bigotis».

Pierofix o «es mestre», pretendent a Jurat Major, representant d'en **Pacofix** o «el pare cobrador».

Willifixdomus o «en cop de puny», Jurat Major.

Paterfixvobiscum o «en segle XIV», líder espiritual.

Chorus (el poble, amb quatre veus: tenors i baixos i contralts i soprans).

PRIMER ACTE

(Se sent renou de cotxes i de música oficial. En alçar-se el teló els personatges ja són al Saló de Cent de la Universitat, asseguts, alguns nerviosos, altres tranquils. A les cadires del Saló, part del Chorus; llum tènue).

Willifixdomus:

Germans, hostes i capellans
fa quatre temporades
que estam mans aplegades
i a ses butxaques hi van eixams.

Sebastianofix (nerviós del tot):

És hora de concloure
aquesta sessió
ja tornarem més endavant, a cloure
quatre anys de reunió.

Chorus:

I van dotze, i van dotze, oh, Senyor! (Aquesta darrera exclamació, unes veus amb to d'admiració i altres de can-sament).

Sebastianofix (segueixen els nervis):

Ara això d'acabar ho feim amb tristor
però ben prest vindrà s'alegria
en veure es 2.000 vots arribar, amb remor.

Willifixdomus (pega el darrer cop de puny i amb to rialler):

Ara te toca a tu i a vosaltres.
Aprovem sa darrera urbanització,
llavors ja vos inflaran ses galtes.

Chorus (respon tot d'una i amb ressonància):

I ses butxaques!

Sebastianofix:

Aprovem, mirem i no toquem
ens hem d'aplegar
per sa vinya anar a vermar,
facem via i al Cel preguem.
Insubstituïble som,
i ni es mestre ni es renyador
em faran gens de por
ara que tenim s'olla de gom en gom.

Chorus (a dues veus):

Una diu:

Volem, volem, volem
però no sabem
si en tendrem.

L'altra respon, tot seguit:

Ja hem berenat
no n'hem de menester
d'aqueix fester.

(Canvia el decorat, ara són a una altra sala, preparada per fer-hi conferències, no tan luxosa com l'anterior, millor il·luminada, manco fusta i més pedra)

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

VENC XALET NOU DE TRINCA
A SA RÀPITA. DUES PLANTES
DE 246 M2, 4 DORMITORIS, DOS
BANYS, CUINA, SALA I MEN-
JADOR.

INFORMACIÓ:

Tels. 65.06.92, 65.09.78, 65.06.75

Pierofix:

Venc aquí disposat
a treure'n profit
d'aquest esclafit
i a desfer tot això embullat.

Oposifixposumus:

Ja et pots fer creus
i dir al pare cobrador
que aquí no hi tens ponedor
mentre hi siguem jo i es meus.

Chorus, (una veu):

I que no ens explicau si és veritat
que l'insubstituïble,
cosa increïble,
ve tot afuat?

Oposifixposumus:

Jo ho tenc ben clar
l'insubstituïble no arribarà
més de vuit espigues
a fer granar.

Pierofix:

Es senyor de sa possessió,
que tant li agrada es tractor,
vol donar posada
a aquesta animalada

i, en tenir-la anegada,
posar-la dins es morrió.

Oposifixposumus (es dirigeix al Chorus i al públic):

I que no vos en recordau
com de car venia es cabal
tant l'amo com es secretari.

Pensau, idò, pensau,
amb quin estafalari
vos colgau.

És hora de posar-li es morral,
després de dotze anys d'incendiari.

Chorus (a dues veus):

Primera:

Tot és cremador, tot és cremador!
No faceu tant de renou
si voleu tastar es brou.

Segona:

Vegem, vegem, és ben hora
de posar-hi remei
digau-ho a tothom qui plora.

(Aquí acaba el primer Acte, tots els qui són a la sala se'n van cadascú amb el seu grupet, xerrant i comentant. A la Sala de conferències, a la sortida, un municipal filma tothom. S'apaga el llum i cau el teló).

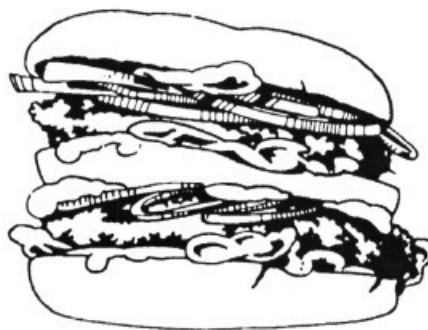
SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:**
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat

Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS

CAFETERIA - BAR
<< ES VICI >>

**UNA CAFETERIA AMB UNA GRAN
EXTENSA VARIETAT DE PLATS
COMBINATS I ELS REIS DEL**
<< SANDWICH >>

Ctra. Palma - Campos, Km., 36
A 500 metres de Campos

XIBIUS 1991

Possiblement quan aquesta revista arribi a les vostres mans, totes aquestes coses que comentarem ja hauran passat i, potser, una gran part del nostre poble, acostumat a que tanmateix els de l'Ajuntament fan el que volen, resignat a que qui té bo vola i qui no en té rodola, mirarà a distància aquests fets i molts pensaran que no anava amb ells.

Però la història aquesta vegada ha anat així:

A la fi ha arribat l'autorització de costes per poder construir els xibius de les platges d'obra i permanents, això era una cosa que feia temps que estava demanada per part de l'Ajuntament per donar millors serveis als qui acudissin a les nostres platges. Fins aquí tots d'acord.

Però ara que han arribat les autoritzacions els grups majoritaris del nostre Ajuntament, amb la única oposició del PSOE, intenten deixar-ho tot fermat i ben fermat, fent que la construcció dels bars definitius corri a càrrec dels que treguin la concessió per enguany, garantint-los que els podran gestionar durant els anys que ells creguin prudents per poder amortitzar les despeses de construcció.

El Grup Socialista (PSOE) va fer constar al Ple on es va acordar el que hem explicat anteriorment, que aquest sistema pot deixar lligats els ingressos que quasi tots els anys eren més forts que l'any anterior, perquè els futurs Consistoris no els puguin modificar ni tenir opció de treure'ls a nova subhasta fins que acabi el termini que els possibles adjudicataris s'hauran imposat.

Per tant, el regidor Antoni Ballester va proposar que la construcció dels bars es fes per part de l'Ajuntament i d'aquesta manera deixar que cada futur Consistori, a la vista de les seves necessitats, pugui disposar de la facultat de treure el màxim possible, a cada moment, d'aquestes explotacions, en benefici del poble.

Com podeu creure i pensar i pensar i creure aquesta proposta va esser derrotada per dotze vots en contra i un a favor.

Després, les bases del Concurs pel qual s'han d'adjudicar la gestió i construcció dels xibius, varen passar a exposició pública, com és preceptiu.

Revisant les Bases del Concurs, i davant el fet que la concessió es faria tal com havia decidit el Ple de l'Ajuntament amb l'oposició del regidor del PSOE, va parèixer que s'havien de fer unes al·legacions que anaven en el sentit següent:

1ª.- Els cànons (preus) establerts com a mínims no estan adequats a la concessió que es vol fer perquè l'Ajuntament ha fixat com a quota mínima la quantitat que l'any 1990 es va pagar per la concessió per un any d'un quiosc desmuntable que no podia excedir de vint metres quadrats i on no es podia preveure la venda de menjar. Mentre que el cànon que es proposa com a mínim, s'hauria d'establir d'acord amb el que es pagava quan el quiosc bar podia tenir una extensió semblant a la que tindrà a partir d'ara i amb una inferior dotació de serveis als que tindrà aquesta temporada.

Per això aquest grup proposa que les quantitats de sortida a satisfer com a quota sien com a mínim les quantitats que es varen pagar fa dues temporades, o sia:

Lot nº 1.- Platja de Sa Ràpita	1.340.000 Ptes.
Lot nº 2.- Platja de Ses Covetes	3.625.000 Ptes.
Lot nº 3.- Platja Es Trenc (Creu d'En Telm)	6.700.000 Ptes.
Lot nº 4.- Platja Es Trenc (Caseta del Motor)	6.160.000 Ptes.
Lot nº 5.- Platja Es Trenc	8.800.000 Ptes.
Lot nº 6.- Platja Raconada de S'Estany	10.700.000 Ptes.
TOTAL	37.325.000 Ptes.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

FONTANERIA

Jaume Roig Lladó

Instal·lacions i Reparació en general

Antoni Maura, 31 • Tel. 65.07.94
07630 CAMPOS (Mallorca)

2ª.- Al Plec de Condicions no figura expressament indicat que la concessió es farà en base a dos conceptes: a) La quota anual que s'ofereixi per cada un dels lots i b) El nombre de temporades que s'ofereixi com a contrapartida de la construcció del quiosc-bar.

3ª.- No es dona cap màxim al termini de la concessió, la qual cosa deixa sense punt de referència els possibles licitadors, al temps que, com que no hi ha un barem de valoració, no es deixa clar si tindrà més pes el termini o si pesará més la quota a l'hora de l'adjudicació, la qual cosa sembla deixar un marge de discrecionalitat excessiu que deixa indefensos els possibles licitadors.

Si tenim en compte que la quota mínima establerta a les Bases del Concurs per a la concessió és, globalment, d'uns 20 milions de pessetes i que s'estableix que es pagaran anualment els doblers que oferiran aquest any augmentats cada any amb l'augment de l'IPC (que pot significar des d'un 2% fins a un 10%, si l'economia no marxa gaire).

Pensem que la diferència entre els 38 milions que es varen treure fa dos anys, en què els bars es varen concedir a la baixa de molts de doblers (més o manco 15 milions) i els 20 milions que es proposen ara per uns xibius de quasi la mateixa extensió i molt més ben acondicionats que no estaven aquells no està justificada, i, per tant, aquesta baixa no significa altra cosa que donar un marge, que correspondria cobrar a l'Ajuntament i beneficiar el poble, perquè els adjudicataris paguin la construcció del bar amb la rebaixa i sense afectar els seus beneficis. Per altra banda no hem de deixar de pensar que aquesta baixa no és sols per aquest any, sinó que equival a la renúncia de 20 milions de pessetes per a tots els anys que quedin compromesos els bars i això, sens dubte, serà una quantitat de doblers més que suficient per construir els xibius i encara pagar els interessos.

Encara n'hi ha més: no existeix un barem de qualificació definit i la forma de Concurs deixa un gran marge de maniobra perquè l'Ajuntament adjudiqui les concessions a qui millor li sembli, i, si prenem en compte els antecedents d'altres convocatòries, els resultats d'aquest any poden esser sorprenents.

Però una cosa queda totalment clara, quan ens adonarem la cosa ja estarà feta i no tindrà remei, tot ja estarà ferat. Potser el poble perdi un grapat de milions, però en el futur no existirà la possibilitat que hi torni haver problemes ni xerratòrums per culpa de la concessió dels bars i hi haurà qualcú qui rebrà per molts d'anys la gratitud dels qui treguin les concessions.

Agrupació Local del PSOE. Campos.

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

**BOTIFARRONS I LLANGONISSA
EMBOTITS EN GENERAL**

Elaboració pròpia

Vàzquez Mella, 7 • Tel. 65.00.43 • Part. Tel. 65.09.47
07630 CAMPOS

COMPRA VENDA COTXES D'OCASIÓ

TOMÀS RIGO VICENS

Nunyo Sans, 26
Tel. 65.24.22

Part.: Tel. 65.05.39
07630 CAMPOS

PREGÓ ELECTORAL O MITING PASQUAL?

Com ja és costum des de fa uns anys, abans de Setmana Santa, s'organitza l'anomenat Pregó. Aquest té poca tradició a Campos i, de fet, poca és la gent que hi sol anar. L'organitza la Junta de Confraries, per tant, una entitat ben propera a l'Església, a la Parròquia. Més encara, una entitat depenent en exclusiva de la Parròquia.

Enguany, quan s'acostava el Pregó, la Junta estava mirant qui seria el Pregoner. Un moment donat, alguns -no tots- varen apuntar el nom de D. Sebastià Roig i Montserrat i es va acceptar així la cosa, tal qual, com si res hagués passat. Almeno les veus soterrades de mem-

bres qualificats de les Confraries o de la Parròquia no varen esser gens ni mica tengudes en compte.

L'elecció, pareix, no va tenir en compte el detall que el Pregoner és ja oficialment candidat a la batlia del poble per un determinat partit. Aquest imperdonable error de memòria i de decisió va ser consentit clarament per la Parròquia. L'acte en qüestió és un acte religiós, fet a un lloc religiós i organitzat per una entitat religiosa. I el Rector no va saber, poder o voler fer reflexionar tal decisió, carregada, per uns, de bona fe i, per altres, de maliciosa i pèrfida intenció.

No és un problema de

vots, el d'ara. És un problema de detalls i de formes de conviure a un poble.

Pareix que això que tots són fills de Déu no ha arrelat degudament a casa nostra, i això que els catòlics són quasi unanimitat.

D'aquesta manera, s'ha produït un matrimoni molt perillós, no sé si indissoluble, i on les infidelitats seran a l'ordre del dia. En tot cas, és un matrimoni en exclusiva, almanco de moment.

Benhauradament, el nacional-catolicisme ha mort! Tal volta, a Campos, resten cendres calentes d'un passat que no fou bo ni per uns ni per altres, però que es voldria repetir.

Però és més gros! La Parròquia, mitjançant la Junta de Confraries, estava convidant i aplaudint i donant suport, soterradament electoral, a un candidat d'un partit polític. Només un ha tengut el privilegi de llegir el Pregó

de Setmana Santa, dos mesets abans de les eleccions. No hi havia altre nom possible per fer el Pregó?

En mesclar amb tot això la Coral Sant Julià, també s'ha perdut el sentit d'imparcialitat, involucrant-hi tot un grup sòlid i amb llarga història. El culpable n'haurà de donar comptes.

Fets com aquest són la carta de presentació de certs personatges de Campos. I, com que pareix que només hi són ells, es pensen que poden parlar, sense més, en nom de tots els campaners. Això, però, no és així: ni ells són la nostra veu, ni Campos es mereix aquests espectacles als quals ens volen acostumar.

No podria haver començat amb pitjor gust la Setmana Santa. El cap de llista i de partit no podria haver trobat pitjor ocasió per iniciar la campanya electoral.

Es Jai de Sa Gerra.

**TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS**

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
MICHELIN
I
DUNLOP

REPARACIÓ EN CALENT

VENDA BATERIES **VARTA**
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57 • TEL. 65.21.93 • CAMPOS

**A LA VENDA
LES REVISTES
ATRASSADES
DE RESSÒ**

**A LA VENDA
LES TAPES PER
ENQUADERNAR
RESSÒ**

DEMAN EL VOT I LA PARAULA!!

En democràcia, el valor del vot és proporcional. Això és: un home, una persona, un vot, sense mirar les condicions econòmiques o culturals de cadascú. Així i tot convé tenir clar que això no es compleix moltes vegades. Un vot eivissenc, per exemple, val més que un de mallorquí per a les eleccions autonòmiques. Sia així com sia, votar és una conquesta que adorna la democràcia, però no la fa, o no basta per poder dir

que hi ha democràcia. (Fapoc, a Albània han votat i ningú, crec, admetria que hi ha democràcia, per no dir de les votacions en temps passats al nostre País).

La democràcia per ésser-hi necessita que hi hagi llibertats, totes les llibertats i amb possibilitat, i sobretot la d'expressió, d'informació, de reunió, de manifestació, de pensament, d'ideologia, etc.

Tothom ha de poder PENSAR I PARLAR amb veu

alta.

De vegades, i a Campos pareix que anam així: per tenir la paraula, el torn, s'exigeix el vot, i això no és el que toca.

Enguany hi haurà una candidatura que demanarà el vot, perquè la paraula ja la té, o creu tenir-la, o... sempre l'ha tenguda!. No ens enganyem. Una altra candidatura demanarà el vot -necessari- i la paraula, és a dir, el dret a tenir UNA VEU per poder

exercir les llibertats, l'oposició constructiva i democràtica. I aquesta serà una doble victòria per la candidatura: guanyar el TORN DE PARLAR, el dret a alçar la veu per desfer tants embulls i donar llum al futur de Campos i guanyar UN O DOS regidors. Això pot ésser decisiu per al nostre poble.

En Joan de sa Gerra.

A LA FI S'HAN LLEVAT LES CARETES.

Fa quatre anys per aquest temps, ja en període preelectoral, a les tertúlies dels cafès de Campos es començava a parlar de qui seria el proper batlle del poble. Semblava que només dues candidatures tenien la possibilitat de governar, dues candidatures suposadament antagòniques i distintes, dues candidatures oferien al elector campaner dos programes distints i dues maneres diferents d'entendre la política municipal. Em referesc, si no ha quedat clar, a Unió Campanera i al P.P. (que en aquell temps es devia dir una altra cosa: ja ha tengut tants de noms!).

Ara bé, ja per aleshores alguns ens adonàrem que això no era així, que no es tractava més que d'un muntatge polític per embullar l'elector i fer-li creure que tenia dues opcions diferents, quan,

en realitat, només n'hi havia una.

Tot partit polític procura obtenir sempre la major quantitat de vots possible i, alguns, no tenen cap mania a l'hora de procurar-se'ls.

A l'elector, no és gens fàcil convèncer-lo que voti una determinada opció, perquè no n'hi ha d'altra, el més lògic és que, en un cas com aquest, no acudeixi a les urnes per no haver-hi cap tipus d'emoció al resultat. Però si hi ha dues formacions distintes que, s'ataquen una a l'altra (i de vegades de forma desmesurada) per tal que una pugui servir per donar un vot de càstig a l'altra, això sí que ja té emoció. Per tant, la forma de motivar la gent consisteix a descomposar la formació política en dues aparentment antagòniques, que s'enfrontin entre elles per captar l'atenció de l'electorat i induir-lo així

a mantenir al poder la vertadera i única ideologia que li han presentant amb dues cares distintes.

Si fa no fa, aquest és el plànol de la situació política campanera d'ara fa quatre anys: una única ideologia política (conservadora) i dues formacions polítiques «aparentment» oposades (U.C., P.P.) que la defensen i que es presenten per separat simplement per estratègies electorals, explotant el fet que gent que no votaria l'única candidatura que hi hauria si anassin tots junts, sí que en voten una qualsevol d'elles, simplement per oposar-se a l'altra.

Però, és clar, la gent no

és beneïta, se la pot enganyar un pic, o fins i tot dos, però se n'arriba a adonar que dues formacions polítiques que aconsellen el mateix vot a les eleccions autonòmiques, que voten sempre juntes dins l'Ajuntament, que fan pactes de silenci juntes per tancar les irregularitats econòmiques, etc., són exactament el mateix.

Així que aquesta vegada no els ha quedat més remei que rendir-se a l'evidència i presentar-se tots junts dins una mateixa llista confirmant la tesi que són el mateix i que sempre ho han estat: A LA FI S'HAN LLEVAT LES CARETES!

En Joan de Sa Gerra.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

La Banca

**Abel Matutes Torres
té ganes d'instal·lar-se
a Campos.**

La política actual d'aquesta coneguda banca ei-vissenca és la d'anar obrint sucursals a diferents indrets de Mallorca, una de les quals podria ser al nostre poble.

Sembla que la decisió ja està quasi presa. Ja hi ha hagut contactes amb campaners per tal de trobar el local adequat, que podria ser, tal vegada, l'antic Bar La Torre, ja que és el focus d'interès primordial de l'entitat bancària, si bé encara no hi ha res segur.

Actuació de la Coral.

El passat dissabte, dia 23 de març, amb motiu del Pregó de Setmana Santa, hi hagué, al Convent, un concert de la Coral Sant Julià, que va tenir una actuació molt brillant, amb un repertori molt ben elegit.

**La nova comèdia
d'en Xesc Forteza.**

Aquests dies s'ha reestrenat a Palma l'obra de la companyia Xesc Forteza, «El Marquès de Sa Rabassa», escrita per Pere Capellà. La companyia presenta, com a novetat, la incorporació d'un actor campaner, en Miquel Fullana, ben conegut als cercles culturals campaners per la seva activa participació a les activitats teatrals del nostre poble. Enhorabona, Miquel.

Una altra de teatre.

També s'ha representat, no fa molt, a Ciutat, l'obra «092» del grup teatral Estudi Zero. Doncs bé, el vestuari ha estat confeccionat, en la seva major part, per dues campaneres: na Maria Miró i na Margalida Martorell.

I una tercera.

Els alumnes de 3er de BUP de l'Institut Verge de Sant Salvador de Felanitx, amb motiu de la campanya de captació de fons per al seu viatge d'estudis a París, varen representar, al nostre poble veí, l'obra «Metge a garrotades», de Molière, amb la participació, en el paper del senyor Gerard, del campaner i col·laborador d'aquesta revista, en Sebastià Moranta, que va fer una gran interpretació.

Teatre a Campos.

Darrerament s'ha comentat que l'Ajuntament vol fer un Teatre Municipal nou cèntric. Pareix que no troba lloc. L'actual ja està venut. A més, les reformes es feien imprescindibles i això s'ha vist a les darreres representacions teatrals.

Mare sembradora d'amor,

Obra en vers de Miquel Bota Totxo, pollencí, es va estrenar dia 15 de març. Hi participen molts d'actors campaners i el Grup de Ball «Brot de Tapareira». La tasca interpretativa de n'Apol·lònia Bonet, de n'Andreu Prohens, d'en Joan Rigo; Maria Apol·lònia Bonet i Maria Elena Oliver, com a principals del darrer quadre; Joana Maria Plazas i Aina Maria Taberner, com a querubins i del director, Llorenç Vadell és molt valuosa. Podem

dir que hi ha un esplet de gent de teatre, a Campos. Els decorats, també molt bé, tret del fet de canviar-los. La tasca d'en Miquel Gost també és destacable, igual que la de tots els altres participants que han contribuït a fer possible la representació d'aquesta obra.

**Teatre dels alumnes
de Fra Joan Ballester.****Viatge d'estudis.**

És habitual que els alumnes de vuitè facin un viatge d'estudis i procurin treure doblers per rebaixar-ne el preu. A més a més es fan activitats ben formatives, com és el cas del teatre. Enguany, els del Col·legi Fra Joan Ballester representaren «Les vacances d'en Tòfol», que va resultar molt entretinguda.

Els paper de «Director General» de n'Antoni Picón i de D. Gabriel, rector, d'en Joan Vadell, destacaren per la seva representació i això que és una obra difícil.

Pa pagès.

Aquest és el títol del llibre de D. Gabriel Reus, presentat aquest mes passat a Ca's Concos, ja que forma part de la col·lecció «Coses Nostres». El llibre és un costumari que mostra de prop com era tot el llarg procés de l'antiga fabricació casolana de pa, base de la nostra alimentació. Procés que va des de l'adobament de la terra fins al llescat del pa per menjar o fer-ne sopes, passant per tot un enfilall de feines tradicionals i feixugues com llaurar, segar, batre... que actualment el progrés ha modificat moltíssim. Està magníficament prologat pel Dr. Joan Veny i Clar.

**Trobada d'escoles
mallorquines.**

Dia 12 de maig d'enguany

se celebrarà la VII trobada a Artà. Serà un dia de festa on hi haurà de tot per als pares, nins i mestres. Hi haurà jocs, exposicions, actuacions, etc. Es convida a coca, gelat i vi. Animau-vos a passar un dia agradable amb els vostres fills!

**Aprovades les
Normes Subsidiàries.**

Dia 26 de març varen ser aprovades per la Comissió Insular amb algunes modificacions. Ara serà interessant veure com realment han quedat. Hi caben recursos per als qui no hi estiguin d'acord.

Tirant lo Blanc.

El passat dia 4 d'abril tingué lloc a la Sala d'Actes de l'Ajuntament del nostre poble la presentació de l'obra **Tirant lo Blanc**, edició oficial de l'Ajuntament de Gandia, amb el patrocini de la UNESCO i del Consell d'Europa, que apareixerà a partir del 23 d'abril en el setmanari El Temps.

L'acte va ser possible gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Campos, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, la Universitat de les Illes Balears, la Comissió Tirant lo Blanc i l'Obra Cultural Balear.

La conferència va ser a càrrec de Mre de la Pau Janer.

**Activitat musical de
l'Obra Cultural Balear.**

L'Obra Cultural Balear, amb tota modèstia, segueix oferint als campaners algunes activitats. La de dissabte, 6

d'abril, a les 20'30, va ser el concert de la guitarrista **Vania Delmónaco**, venguda de la Península amb motiu d'altres Concerts i que, per aquest motiu i el de la seva professionalitat, hem volgut convidar a Campos per gaudir de la seva interpretació. Com resulta habitual, hi ha col·laborat **Sa Nostra**, Caixa de les Balears, posant a disposició el local de la Sala de Cultura.

Festa del Llibre per Sant Jordi.

Els Col·legis, les associacions de pares i la Regidoria d'Ensenyament han preparat un programa amb diverses activitats relacionades amb el llibre o la cultura amb motiu de la Festa del Llibre, el 23 d'abril. Hi ha programes apart. S'incentiva enguany la participació dels joves que van a institucions o a altres escoles.

Robatoris.

Una nova ona de robatoris s'ha estès darrerament per Campos. Tothom comenta la gosadia dels atracadors que, fins i tot, sembla que varen amenaçar una de les víctimes amb un ganivet.

JA ESTAN CONVOCADES LES ELECCIONS MUNICIPALS I AUTONÒMIQUES

Gràcies als Decrets publicats als Butlletins oficials (un de l'Estat i l'altre de la Comunitat Autònoma) s'ha establert un calendari de comú acord entre tots els Governos i partits principals:

11 d'abril: termini per presentar coalicions electorals (això és, els grups de partits que es volen presentar junts a les Eleccions).

17 d'abril: comença el termini per presentar candidatures (tant per ajuntaments com per la Comunitat Autònoma).

22 abril: acaba el termini per presentar candidatures.

10 de maig: inici campanyes electorals.

24 de maig: final de les campanyes.

25 de maig: jornada de reflexió.

26 de maig: eleccions locals i autonòmiques.

29 de maig: proclamació candidats elegits.

Dia 19 de juny es constituirà el nou Parlament de les Illes Balears. Les sessions constitutives de cada ajuntament s'aniran produint a mesura que s'acreditin les Actes de Regidors Elegits. La maquinària electoral ja està en funcionament. Des de Ressò informarem en els successius números.

EL PRESIDENT NO VA DONAR CAP SOLUCIÓ PER AGAMA

LA PREMSA FORANA FOU CONVIDADA PER D. GABRIEL CAÑELLAS

Pere Ollers i Vives.

El passat 26 de març, tot just dos mesos abans de votar, l'actual President de la Comunitat Autònoma ens va convidar a tots els representants de les diferents i nombroses Revistes de la Premsa Forana. Va ser a Montis-Sion, amb «buffet» fred, dolços, ensaïmada, vi cava, cafè, copa i «puro». No hi va faltar res.

Aquests soparets de Premsa Forana són ben interessants. Hom hi pot veure de tot. Són un galliner ben avengut, però ben digne de zoològic. Per una banda un Mateu Juan, de «S'Arenal» que demanà literalment «al Sr. Cap de sa Tribu d'es mallorquins» què passava amb mètges foraster i batles i que passaria amb el famós Catàleg d'Àrees Naturals. Les respostes són imaginables. D'altra banda, un «castellanoparlant» va examinar el President de Lingüística en demanar-li per què s'ensenyava català i en català a l'escola

mallorquina? D. Gabriel, en va sortir ben aprovat, amb aplaudiments i tot, en tornar-li la pilota a aquell al·lot de Son Servera. De l'Hospital de Manacor va dir que «no el volen fer», naturalment, els socialistes de Madrid. De les carreteres, va manifestar estar disposat a tornar les competències a Madrid per fer les obres, si no es pot arribar a un conveni.

RESSÒ li va demanar per la qüestió d'AGAMA i del futur dels pagesos. En poques paraules, va dir que el Govern estava afavorint una solució per l'empresa (que té una història de mala administració) i que només ajudaria amb la subvenció de l'interès sempre que l'empresa compradora es comprometés a: pagar els deutes als ramaders, recollir la llet, posar un preu d'acord amb una mitjana d'altres preus a altres Comunitats i comprometre's a pagar al pagès la llet de cada mes amb un termini de 60 dies. Del futur del Campos agropecuari va assegurar que només hi cabia el del producte lleter.

Hi va haver foto col·lectiva amb el President.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

La llengua,
feina
de tots

UNA ESTACIÓ DE CABLES SUBMARINS A CAMPOS

La Companyia Telefònica està construint un edifici de 1.000 M2 a un solar de 36.000 M2, situat al Camí de Sa Barrala. L'objecte d'aquest edifici és la instal·lació de l'equip terminal del Cable Submarí MAT-2.

Aquest cable submarí estarà dividit en dos sotasegments, el D1, (Palermo-Ses Covetes) i el D2, (Ses Covetes-Màlaga), i estarà integrat en el projecte d'enllaç òptic entre Amèrica del Nord i Extrem Orient. Telefònica d'Espanya serà propietària d'un 17% del sistema, i el que queda es repartirà entre unes companyies d'Europa i Amèrica.

El cable té els punts d'amarrament a Estepona, Màlaga, Ses Covetes i Palermo, Sicília, amb una longitud total de 1.920 Km. S'utilitzarà transmissió digital amb una velocitat de transmissió de 560 megabits per segon, amb una capacitat de 7.680 circuits te-

lefònics i de dades.

El seu cost s'estima en sis mil milions de pessetes.

Els mesos d'abril i de maig el vaixell cabler francès «Vercons», de 140 metres d'eslora, començarà la instal·lació d'aquest cable, a la platja de Ses Covetes. L'operació consistirà en fer arribar el cable submarí des del vaixell anomenat, situat prop de la platja, fins a la cambra d'amarrament. Per fer això, a mesura que el cable va sortint de la proa del vaixell, se li van fent flotadors per mantenir-lo a la superfície durant l'operació d'aproximar un extrem a la platja. Un cop acabada aquesta operació, es cobreix la s'iquia oberta a la platja, es tallen els flotadors i es comença l'estesa principal.

Part d'aquest cable serà enterrat a partir dels punts d'amarrament fins a una profunditat de 900 m.

Per evitar que sigui

danyat per la pesca d'arrastrament, es farà una s'iquia de 60 centímetres. Ho farà el mateix vaixell, utilitzant un submergible conegut com arada marina, capacitat per enterrar i tensar el cable al mateix temps.

Una vegada superada la profunditat esmentada de 900 m. es procedeix a dipositar el cable en el fons de la mar, i l'operació té una durada estimada de dos mesos.

Prèviament a tots aquests treballs, el vaixell va fer un sondeig per determinar les rutes, depenent de l'orografia marina, evitant les zones muntanyoses del fons de la mar, seguint la ruta de Ses Covetes a Estepona i Palermo.

La posada en servei es preveu pel setembre de 1991.

Guillem Mas i Forteza.

CAMPIONATS DE PARCS INFANTILS DE TRÀNSIT

El passat dia 7 de març es va celebrar al Parc Infantil de Trànsit de Campos, ubicat al Col·legi Joan Veny, el 27è Campionat de Parcs Infantils.

Davant d'una nombrosa assistència de públic infantil, varen quedar classificats per participar al Campionat d'Espanya de Parcs Infantils en Bartomeu Burguera Salvà i en Mateu Rigo Sacares i quedaren com a suplents n'Onofre Vidal Ginard i n'Antoni Alcinas Amengual, els quals varen demostrar un coneixement més que notori de les normes de circulació i una gran habilitat damunt la bicicleta.

Cal dir que aquestes proves són la culminació del programa d'educació vial que anualment s'imparteix als dos col·legis de la nostra vila.

En l'apartat dels agraïments s'ha de tenir en compte l'ajut, tant en l'aspecte material com en l'humà, de la Direcció General de Trànsit, dels dirigents dels col·legis i de l'Ajuntament.

Guillem Roser i Vidal.

L'OBRA CULTURAL BALEAR DE CAMPOS PRESENTA LA MEMÒRIA 1990.

Els objectius mínims s'han complit i l'economia funciona.

*Pere Ollers i Vives,
President OCB Campos*

El dia 22 de març es va reunir l'Assemblea General de Socis de l'obra Cultural Balear de Campos (OCB) per donar compte la Junta Directiva de la Memòria d'Activitats del 1990 i del Balanç de situació de l'entitat, aprovats en la Junta el 8-03-91.

És de destacar que durant l'any passat es varen dur a terme 14 Activitats diverses, i entre aquestes cal destacar la Projectió del Vídeo «Mallorca, Illa Mediterrània», l'Exposició sobre la «moratòria Urbanística», l'Exposició de Revistes de l'OCB de tota Mallorca, la Taula rodona sobre el futur de la Plaça de Ca'n Pere Ignasi, el Concert del guitarrista Miquel A. Aguiló i l'Exposició de Pintura de na Francesca Clar. Per ésser una entitat nascuda enguany mateix i pobra de mitjans hem assolit un primer objectiu. A més, el

nombre de socis ha augmentat: de 27 ha passat a 42. Agraïm sobretot la col·laboració de Sa Nostra, dels Col·legis Fra Joan Ballesster i Joan Veny i Clar i a tots els qui han ajudat personalment (Mateu Galmés, Electrodomèstics Ginard i Es Pou Nou).

Econòmicament, el Balanç final és positiu, ja que ens mantenim sense quasi aportacions importants de les Institucions. L'Administració Autònoma aporta per a la publicació de la Revista Ressò. L'Ajuntament ha fet unes aportacions en termes relatius d'un percentatge realment baix. Li agraïm la seva ajuda. Però, ens agradaria comparar les subvencions destinades a les diferents Entitats Culturals: Centre Cultural, Coral Sant Julià, Club d'Esplai, Call Vermell, Clubs, etc. Creim que són poques les Entitats que sobreviurien sense pressuposts formats amb doblers públics. El cas del Centre Cultural hauria d'ésser motiu d'estudi específic i especial.

Per acabar, volem posar de manifest que seguirem amb la tasca, sense presses, fent allò que puguem i que tenguim un mínim de dignitat cultural per al poble de Campos.

PRESENTACIÓ DE QUATRE JOVES GUITARRISTES

El passat 23 de febrer es presentaren al públic campaner quatre joves intèrprets de guitarra: Francisca M. Ollers, Trinidad Solascasas, M. de Lluc Coli i Joan Pau Aguiló. Ens oferiren un programa del qual es pot destacar la seva varietat i qualitat, tot i combinant trios, duets i actuacions en solitari; interpretant obres de diferents estils i èpoques.

D'aquests quatre músics caldria destacar en especial tres virtuts, com són un alt grau d'expressivitat, cada un amb la seva pròpia personalitat, un acurat treball d'equip posat de manifest en duets i trios i, tot això, amb el suport d'una tècnica segura, que fa possible que tot això es transformi en una realitat audible, virtuts que ens varen fer pensar que, sense cap dubte, estàvem enfront d'unes fermes promeses dins el camp musical, amb un futur molt esperançador, i no només per a ells, sinó també per a tots aquells que estimam la música en general.

Aprofitant l'excusa del comentari d'aquest concert, m'agradaria escriure unes línies per tal de donar la meua opinió com a guitarrista sobre la idea que generalment té de la guitarra, segons me n'he pogut adonar, una gran quantitat de gent.

La guitarra és, almenys pel que jo puc entendre, un dels instruments més i, alhora, més mal coneguts. Tot això,

naturalment, dins el nostre marc de referència. És molt coneguda com a instrument d'acompanyament a la música popular, ja sigui folk, pop, rock, etc., però molts són els que se sorprenen quan la senten en interpretacions de música mal anomenada clàssica o, igualment mal anomenada, culta. I és dins aquest camp on les possibilitats d'aquest humil instrument es multipliquen i on es poden aconseguir unes subtils esgarifants.

Per això, crec que és necessari que la guitarra es doni a conèixer, sobretot en aquesta faceta menys coneguda i en la qual tant d'interès i admiració causa a l'oient, tal com varem poder comprovar en aquest concert d'aquests joves guitarristes mallorquins. Molts som els que esperam i creim que aquestes promeses es transformaran en realitats. De fet, de part d'aquesta futura realitat ja en varem poder gaudir els que omplirem la Sala d'Actes de Sa Nostra aquell horabaixa d'un dissabte.

*Miquel Àngel Aguiló
i Larriba.*

CRONICÓ DE LES VACANCES DE PASQUA

Enguany aquestes Festes han caigut molt aviat, vull dir, molt a prop de Nadal, i St. Josep. Aiximateix el temps ha pogut anar. No ha espenyat cap Processó, tret de la del Ram. I el dia de Pasqua va ser d'allò més radiant. Els turistes ja es comencen a veure. A les platges també hi han anat els primerencs (surfistes, sobretot). La setmana del 25 al 31 de març ha estat l'anomenada «santa». No sé per què. Si no és pels sants dies de vacances dels quals els proletaris han pogut gaudir i per la cera que caiguda als carrers fa mentar tots els sants als qui conduïen -amb cotxe, o amb jeep, o amb moto-. Ja hi havia hagut, dia 22 el Pregó,enguany fet per un personatge singular. Val més no parlar-ne. Això sí, va aconseguir omplir. I si això és el que vol el Rector, bé està. El dia del Ram, molta gent. Tots els petits fan vega i festa. Són l'alegria de molts. I van d'«estreno», joves i grans, la qual cosa resulta molt pràctica per la moda oficial campanera. Així tothom sap quan s'ha de baratar de muda. No hi ha volta de fulla. Tot va segons el santoral.

Dels dotze sermons, no en sabem res, tret que segons anunciaven, els havia de predicar en Jaume Mas i que segons el xafardeig oficial (o Butlletí, si voleu) hi torna anar molta gent.

No fou així a les funcions o «oficis» de Dijous i Divendres, que tret de la Coral i de quatre afeccionats més, els de sempre i els capellans

(enguany tots campaners), tenen poc públic. El dissabte, aquesta Missa tan llarga que fan, supòs que per l'hora i per futbol, també va tenir poca assistència. Ara bé, girau full i anau a les processons. Oh! Tot és ple. I cada any més «cucuies» i més luxe als vestits i a les confraries. Enguany diuen que «ses vermeies» han fet un Pas nou, de 150 Kgs. Els de la Soledat, varen treure penó nou, segons al xafardeig oficial, de 250 bitllets verds; així i tot va fer poca planta. Ales Processons, incloen la de 's'Encuentro» tothom sap què ha de fer. Cada família té assignacions especials. Confraries, Capellans, «Manolas» i Banda de Música, tothom va col.locat. Tothom accepta el lloc que li donen, i fins l'any que ve que molts d'anys. El dia de Pasqua és gros. Els encorbatats fan contrast amb els «quintos» que van de qualsevol manera, però de blanc. Tothom a fer mambeletes i a Missa. Aquest dia l'Ajuntament surt. Enguany estaven col.locats. L'any que ve ja no serà igual. I hauran de canviar el cantar sales!, després de 12 anys. Realment a la campanera Setmana Santa no li falta res, però li sobra tot. Fa falta més imaginació, manco tradicionalisme i manco hipocresia. Fa falta una espolsada de dalt a baix i un poal d'aigua freda.

Es Jai de Sa Gerra.

GLOSES DE L'AMO EN TONI SOSTRE

Per a aquest número de Ressò, l'amo en Toni Vidal ens envia aquestes gloses fetes amb motiu de la Primera Comunió dels seus néts. És un tema un poc relacionat amb les festes de Pasqua que acabam de passar i són unes estrofes compostes ja fa uns anys, però que ell té ben emmagatzemades dins la seva prodigiosa memòria que molts de joves voldrien tenir.

PRIMERA COMUNIÓ

Guillem i Toni plegats
es padrí vos felicita,
eu rebut l'Eucaristia,
avui tots dos heu combregat.
Déu vos don felicitat,
salut i prosperitat
es temps de sa vostra vida
i que junts amb na Margalida
visqueu sempre amb amistat.

Ja has combregat, Margalida,
des d'avui ja ets de Déu,
te desitja es padrí teu
que siguis molt bona nina
i quan deixis aquesta vida
d'aquest món, que és una espina,
tenguis entrada en el cel.
I en venir es moment final
de sa respiració,
que botaràs s'escaló
que hem de botar cada qual,
'niràs en es tribunal
davant Déu, Nostro Senyor,
i sortirà per defensor
un àngel celestial,
durà sa credencial
de sa teva salvació
que serà una oració
resada amb intenció
d'es padrí Toni Vidal.

Quan an aquest món venim
no sabem què passarà,
mos duen a batiar
acompanyats d'es padrins
i per seguir es bons camins
que Cristo mos ensenyà
més tard 'nam a combregar
com àngels i xerafins.

Tant an es veis com fadrins
s'enhorabona vull dar,
que heu vengut a celebrar
sa gran festa d'aquests nins
i de mi, mentre siga viu,
podeu dispondre i mandar.

Es padrí Toni.

SEGUEIX EL CENTENARI, JA HA PASSAT PASQUA

* Abans de res, hem de donar els Molts d'Anys de Pasqua a tothom. Enguany ha caigut ben prest la Festa principal de tot l'any. El I Centenari de la Fundació dels Sagrats Cors segueix amb la

seva profusió d'actes: conferència de D. Gabriel Reus a Palma sobre Sor Maria Rafela, Missa Solemne al Convent, on cantà magníficament la Coral Infantil, Missa Solemne a la Parròquia commemorant la Mort de Sor Maria Rafela, el Sermó del Pare Gregori Mateu que va ser una peça digna de rellegir.

* El dissabte abans havia estat presentat el llibre del Pare Mateu, «Amaneceres de Vida», a la luxosa i nova Sala d'Actes del Ajuntament, per part de D. Joan Bestard, Vicari General; les paraules del qual varen ser també ben interessants.

* La Coral Sant Julià acompanyà el Pregó de Setmana Santa. Entre d'altres obres va interpretar l'Antífona **den Joaquim Homs** i el *Tenebrae factae sunt* del monjo Narcís Casanovas amb acompanyament de D. G. Bennàsser al piano. Va resultar l'obra més impactant. El solista, Bartomeu Mas Mas, també va merèixer un bon aplaudiment.

* Sant Blai ja està restaurat! Tothom n'està molt content, de com ha resultat aquesta obra. Ara resten pendents obres de conservació de la Parròquia i de la Rectoria de Sa Ràpita que podria trans-

formar-se en Residència o Alberg Juvenil, segons diuen els diaris.

* El 20 d'abril a les sis i mitja es farà una representació de la comèdia **Mare Sembradora d'Amor** per als malalts que es puguin traslladar.

* El 21 d'abril hi haurà la Festa del I Centenari, que commemorarà les primeres vocacions religioses de l'Ordre. A la Parròquia, a les 12, Eucaristia Solemne; Noces d'or de les Germanes.

S'Esquella.

I
C
E
N
T
E
N
A
R
I

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauzá • Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20 h.

LES TORRES DE DEFENSA DE LA VILA (II)

Alliberades les nostres costes de la pirateria i el corsarisme, les Torres perdren la funció defensiva que les havia informat i es convertiren poc a poc en habitatges que suportaven, com ja s'ha dit i amb el pas dels anys, moltes modificacions tant a l'interior com a l'exterior.

S'hi han fet portals, finestres, finestrons, parets, escales, sòtils... i s'han cegat portals, finestres espitlleres, troneres... i esbucats parets, escales, voltes, matabans... i totes -exceptuant la de Ca'n Bragues- han estat cobertes. (La de Ca'n Cós es va desenteular l'any passat).

Seria molt interessant poder reconstruir, encara que mentalment, l'aspecte que les Torres oferien en el seu moment i que, a la força, havia de destacar part damunt del conjunt de les baixes cases del poble.

Una primera passa per aconseguir-ho és fer un estudi el més detallat i complet possible dels elements primigenis que encara avui es conserven i que es poden identificar per, una vegada pogudes allò que són obres posteriors i analitzada la freqüència en què es troben representats, estar en condicions de determinar, amb un marge relativament alt de fiabilitat, la seva tipologia.

Al treball de camp realitzat a cada una d'elles - amb limitacions personals i dificultats tècniques, per altra part insalvables- es recull de forma esquematitzada, fugint de descripcions potser massa llargues i per ventura reiteratives i complexes en excés.

Es pretén d'aquesta manera donar una visió global, al mateix temps que individualitzada i concreta, de la totalitat de les Torres i de les parts fonamentals de la seva arquitectura, facilitant a la vegada la possibilitat de fer les oportunes comparacions entre unes i altres.

Si bé la tècnica constructiva és la pròpia de l'època, exhibeixen restes de determinats elements específics i que són precisament els que els conferien el caràcter de fortalesa: matabans, merlets, murors, espitlleres, troneres... i que estaven situats a les parts més estratègiques i actualment es troben molt mutilats tant per la pròpia acció desgastadora del temps com per la de la mà de l'home que ho ha anat fent a la seva conveniència.

Els matabans són uns voladissos, més o manco llargs, amb un parapet de protecció i reixilleres abaix - entre mènsula i mènsula- que situats damunt portes i finestres d'una murada, una torre o una porta fortificada servien per observar i hostilitzar l'enemic tirant-li pedres a plom quan hi era davall. Només han perdurat les mènsules, que reben el nom de premòdols o modilloons, encara que a la Torre de Ca'n Bragues hi ha restes del que degué ésser el parapet

de protecció i que configuraria un matabà idèntic al que es troba a la Torre de Son Lladó.

També es poden dir lladroneres, però no s'han de confondre amb els merlets («almena» en castellà) que són uns prismes generalment de pedra, acabats o no en piràmide i que, alternant amb buits de la seva mateixa amplària, coronaven totes les fortificacions medievals, acomplint una funció defensiva i ofensiva a la vegada, ja que mentre a darrera s'hi rsguardaven els

defensors de les envestides dels contraris, pels buits els atacaven.

Quan el parapet, en forma de barana, superava l'amplària del buit rebia el nom de muró («merlón» en castellà).

Les espitlleres i sageres, també d'origen medieval com el merlet i el matabà són unes obertures a les parets, llargues i estretes, amb esplandit, que a la part de defora semblen simples es-cletxes i que situades una de-

- TORRE DE SON LLADÓ • FOTO: FOTO VIDAL

vora de l'altra, en filades horitzontals o verticals, tant servien -a més de per il·luminar l'estància- per vigilar com per disparar, sorprenent així aquell que s'hi acostava.

Hi havia també trones i canyoneres que eren uns traus i uns forats practicats en els murs per on es passaven els canons de bombardes, arcabussos i colobrines fins que a partir de mitjan segle XVI l'artilleria se situà preferentment als terrats.

Tots aquests elements no tenen, però, una presència homogènia, sinó que es manifesten de forma irregular, i no sempre identificable, i que podria respondre bé als dis-

tints moments de construcció de les Torres, o bé esser fruit d'una readaptació posterior perquè així ho exigissin les circumstàncies bèl·liques; tal vegada aquest seria el cas de la de Ca'n Cosmet, amb unes modificacions sembla que molt remotes, en les quals se sacrificarien els merlets.

Per poder fer una valoració correcta de tota la problemàtica que planteja manca un coneixement exhaustiu de l'evolució que l'arquitectura militar experimentà a conseqüència dels avanços obtinguts en les màquines de guerra i comptar, a més, amb el suport d'unes aportacions documentals que

no han vist encara llun i que, per tractar-se de manifestacions de caràcter privat, potser ni tan sols existeixin.

No és aquest el cas de la Torre de senyals de Sa Ràpita que a l'esser de «la Universitat» -antiga denominació del Ajuntament- sabem, a més de la data exacta de la seva contrucció, l'any 1595, el nom del mestre que la va fer, que tenia tres trones i tres matabans, com va esser adabada entre els anys 1696 i 1698, la capacitat armamentística que tenia en uns determinats moments, així com moltes de les ocasions en què va fer foc i fins i tot els noms d'alguns dels seus talaïers i el

sou que cobraven.

Nivell de coneixement que contrasta, evidentment, amb el que es té sobre les Torres de Defensa, tant del poble com de fora-vila, que, malgrat haver estat citades i reproduïdes sovint i de figurar catalogades al mapa de Mascaró Passarius (1), són les grans desconegudes de la història campanera.

(seguirà . . .)

(1) Ob. Cit. Pàgs. 2058 i 2059.

Francisca Oliver Mut.

TREBALL DE CAMP *

TORRE	PLANTA	PORTAL	SOTIL PLANTA BAIXA	SOTIL CAMBRA ALTA	ESCALA	FINESTRA	MENSULES MATABÀ	GÀRGOLA	ESPITLLERES	MERLETS
CA'N COS	Quadrangular	—	Volta d'Aresta**	—	—	Bancals amb bagueto	6 i 6 i 3 angulars	1	1	—
CA'N BRAGUES	Quadrangular	—	—	—	Caragol	Bancals amb bagueto	3	2	1	—
CA'N COSMET	Quadrangular	Mig punt ***	Volta d'Algub	Volta d'Algub	Caragol	Llinda amb arc conopial	2 i (1) i 4	1	2	4
CA'N DOMETO	Quadrangular	Mig punt	Volta d'Algub	(Volta d'Algub)	Caragol	Bancals amb bagueto	—	1	—	—
DE'N CATLAR	Quadrangular	Mig punt	—	—	—	(Llinda amb arc conopial)	(5)	—	—	—
CA'N FRANCINA	Quadrangular	—	—	—	—	—	—	—	—	—

* Només es prenen en consideració els elements originals, mentre que els afegits a l'estructura primària no es tenen en compte, anotant-se entre parèntesi aquells dels quals se'n tenen fundades sospites, però no evidències clares.

** Esbucada en el curs de les obres actuals.

*** Existència documentada, oralment de boca del Sr. Bartomeu Oliver qui, fent obra a l'any 1946, el localitzà quan es repicà la paret amigera en Ca'n Garcietes.

TEATRE A CAMPOS

El teatre, activitat tan arrelada al nostre poble, darrerament ha tingut més intensitat a causa de les representacions de dues obres. La primera representada pel Grup de Teatre del Col·legi Fra Joan Ballester (pro viatge d'estudis, 91) i l'altra representada per una fusió entre els dos grups de teatre existents a Campos actualment: el Grup l'Estel i el Grup de Teatre d'Antics Alumnes del Col·legi Fra Joan Ballester. Anem, ara, a analitzar molt superficialment aquestes dues meravelloses representacions.

Les vacances de Don Tòfol, escrita per D. Joan Guasp i molt ben dirigida p'en Toni Picon. Aquesta obra tracta d'un matrimoni del nostre temps, en què el marit ha aconseguit un càrrec important al govern i la seva muller (que domina el marit) està caracteritzada totalment

per l'afany del «voler esser». Trobam també una sogra bastant repel·lenca, curandera, per més fofre i un consogre que sempre va de conya i les hi deixa passar totes, al seu fill, una néta que nomia Pereta i que, amb l'estada a Madrid, s'ha canviat el nom per Petri (cosa que als vells no els pareix massa bé). A més hi participa un metge jove que és un poc esburbadet, un batle que l'únic que vol és tenir un poliesportiu amb piscina i només cerca subvencions, un garriguer un poc innocentot i un rector (paper representat per Joan Vadell) que acaba essent el culpable de tot l'embolic i amb una interpretació excel·lent. En fi, tota una sèrie de tribulacions que varen fer passar, als espectadors que la veren, una estoneta molt agradable i divertida. Varen tenir un decorat preciós i, pel que fa a l'actuació, no es pot demanar res més. Seguiu així, al lotets!

Sembradora de Pau i d'Amor, escrita per D. Miquel Bota Totxo i dirigida en la part artística pel nostre magnífic vicari D. Guillem Bennàssar i pel Sr. Llorenç Vadell (Xeremier). La part tècnica i la decoració és dirigida per D. Toni Picon.

Aquesta obra consta de cinc quadres o actes no molt llargs. El primer ens descriu el batiament de «Sa Mestra Cases Noves»; d'una forma molt natural i amb la col·laboració del grup Brot de Taparera, varen donar, segons el meu punt de vista, una visió exacta d'un bateig de fa 170 anys, tal com degué esser en realitat. El segon acte ens mostra «Sa Mestra Cases Noves», paper interpretat excel·lentment per Apol·lònia Bonet, dirigint els exercicis espirituals amb al·lotes del seu poble al convent dels Mínims o de Sant Francesc. El tercer quadre ens

dóna una visió desenfadada d'una reunió de «Sa Mestra Cases Noves» amb nines i al·lotes del seu poble per conversar sobre els problemes de la vida i sobre Déu. El quart acte ens mostra la rebuda del decret per fundar la Congregació a ca'l Bisbe. I al cinquè acte ens mostra tota la Cort Celestial alabant Sor Maria Rafela; tot això acompanyat de querubins molt petits (de 5 i 6 anys), que, per cert, es varen saber comportar molt bé. En aquest darrer acte cal destacar les intervencions dels dos àngels: el Major i el Pollencí, per les seves dots d'interpretació, junt amb Apol·lònia Bonet, que formen un vertader cel.

No es tracta d'una obra còmica, sinó d'una obra que simplement ens acosta un poquet més a la vida d'aquesta meravellosa dona (Sor Maria Rafela), que quasi als vuitanta anys va tenir el coratge de

FOTO: CATALINA GARAU

**T
E
A
T
R
E**

posar-se al davant de la Fundació d'una Congregació i ens dóna un molt bon exemple a seguir per al nostre poble. És una obra en vers, que en sí no és molt bona de representar, però que els actors campaners han sabut interpretar sense cap tipus de dificultat. Al meu parer resulta, globalment, una obra molt bella pels amants de les bones representacions, tant si són còmiques com si no ho són. Aquesta obra serà representada dues vegades més, al mateix lloc, els dies 12 i 19, i els que hi vulguin assistir bas-

ta que passin a recollir les invitacions a *Ca Ses Monges*. Són gratuïtes.

Malhauradament, aquesta gran activitat teatral al nostre poble es veurà trencada per mor de la *no-intervenció* del nostre excel·lentíssim Ajuntament en la compra del Teatre Municipal. «Diuen que...» en faran un altre, emperò... quan?, a on? No ho sabem, però tots els que ens agrada el teatre i en feim ens hem d'armar de coratge i en farem encara que sigui enmig de plaça.

Salut i sort.

FOTO: CATALINA GARAU

Es Rosset de sa lanxa.

SORTIDA AL CAMP D'APRENENTATGE DEL PALMER

Miquel Gost

Patxi Blasco.

5è B. Col·legi JOAN VENY I CLAR.

Quan varem arribar d'una excursió amb bicicleta a les escoles del Palmer la mare ens preguntà què havíem fet, nosaltres li contàrem:

Arribàrem amb les bicis i les deixàrem a l'entrada de l'ecola del Palmer, allà ens esperava un monitor que ens va mostrar el menjador i les habitacions on varem deixar les motxilles, ens donaren unes mantes per si a la nit teníem fred.

Tot d'una varem partir cap a la Colònia de Sant Jordi amb les bicis. Quan arribàrem

anàrem al port, allà ens varen mostrar el llaüt mallorquí i els illots més importants que es veien des de la Colònia, després varem anar al far on el monitor ens va contar una història sobre aquest far.

Ja cansats, varem tornar a les escoles del Palmer, varem preparar les habitacions, varem sopar i després ens divertírem fent comèdies i contant acudits, fins que ens anàrem a dormir.

L'endemà al matí partírem a fer un itinerari pel Salobar. Quan varem esser al

lloc esperat els monitors ens mostraren quatre plantes molt importants i pròpies del Salobar: el jonc, el canyet, la salicòrnia i el tamarell.

Després partírem cap a la salinera de Llevant on ens ensenyaren com es feia la sal. Tornàrem a dinar a les escoles del Palmer.

I això és tot.

Gràcies per deixar-me venir a aquesta excursió perquè he conegut un poc més la natura mallorquina.

Damia Huguet.

He manllevat el títol del meu escrit del darrer disc de Marina Rossell. Perdó. Un dia d'aquests la convidaré a sopar i quedarem cabals. No en mancaria d'altra, tan amics com som!. Però la veritat és que això de la blavor del cinema em commou, i molt més encara la subtileza del blavet a les parets antigues, aquest encant subjugant que té tant a veure amb la infància, amb el perfum del color de la innocència, el to suau -i celestial- de tot un món fantasiós ple de mites, allucinant, i decorat amb les més estrambòtiques imatges d'una fascinació tota tacada d'elements encisadors que, evidentment, no tenen el cor en aquesta pantalla blanca. Pura ficció cinematogràfica oberta a tots els somnis que pam a pam han creat el seu món.

És de doldre que en tan pocs anys els campaners haguem perdut tantes coses directament relacionades amb un col·lectiu tan important com ho ha estat el que ha viscut, amb devoció, passió i eufòria, el cinema. No pretenc fer-ne història. Tanmateix, ara com ara, tot ja s'ha perdut i em cau la llagrimeta. Les barroques llotges del primer pis del **Cine Albor**, la nebulositat maquiavèlica del **Cine Moderno**, l'encant del cruixit dels

bancs del **Cine Recreativo**, l'espèndida disponibilitat del **París Cinema**. . . Tot se n'ha anat en orris. Amb la culpa de ningú, i amb un poc de culpa de tothom.

Però em volia referir a la blavor, al color que els cinemes tenien quan la innocència dels espectadors anava més enllà de la meticulositat d'una trama dinematogràfica. No és el cas de parlar de l'anomenat «cinema negre», tot ple de gàngsters i d'assassins a sou que sovintejaven els anys 50. Ni tampoc de la verdor que després de la mort del dictador va esclafir a totes les pantalles quan la censura ja era més blanca. No. El color al qual em vull referir és un altre. Concretament el color del cinema blau que s'oferia com a maquillatge innocent d'una fantasia provocada, tan delicat i encisador com els cacauets mal torrats, les castanyes amb corcs o les xufles estantisses, que també formaven part de l'espectacle.

Cap sala de projeccions de pel·lícules (donau-li el nom que vulgueu) no hi ha hagut més estimulants a la vila com la de **Sa Recreativa** dels anys 40-50. Hi torn a insistir. No sé si massa. Però la veritat és que el cinema, que socialment ha estat un fet cultural molt important a la nostra vila durant gairebé setanta anys, s'observa ara potser amb massa irrellevància, perquè d'eficàcia no en té gens, en viu

i en directe.

Acudesc, per tant, i de bell nou, al cinema esmentat, amb madò Rosa Pomareta venent cacauets i avellanes en un carretó blanc travat damunt el carrer. I em revé, de cop sec, la blavor, el blavet humil de les parets del cinema.

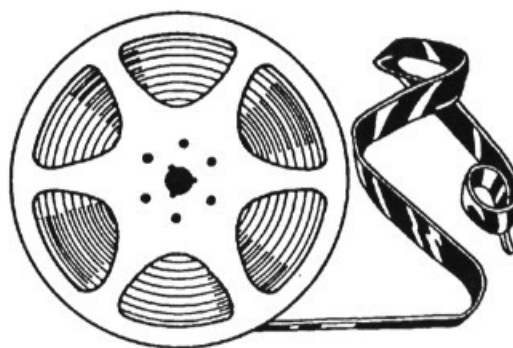
A mà dreta els quadrets de cartó, amb imatges acolorides a mà, de les dues pel·lícules de la setmana. A mà esquerra, els quadrets de les pel·lícules per a la setmana vinent. I, damunt tots ells, els pasquins de films oblidables o inoblidables que es projectarien mesos a venir. I, just al bell mig, el blavet, el color blau del cinema blau. Una mica d'emblanquinat al sòtil. Quatre retxes de blancor al corralet. Dues passades de blavor a les parets. Una mica més de blavet al frontis. Amb tots els colors més purs de la mediterrània assentats en un corralet menut; tot ple d'imatges cinematogràfiques que, per una banda, donava a un carrer ple de pols i, per l'altra, a una sala on la ficció de les imatges provocava els més bells somnis impossibles: **Clar Gable** o **Ava Gardner** . . .

I tot s'ha esvaït. fins i tot la blavor, aquella dolcesa nítida tacada amb la calç de l'emblanquinat que hi contratava. a l'hivern amb la brusquina que et mullava els cabells ben pentinats; i a l'estiu la sufocació d'un soleller que entabanava. Del carrer al cinema: tot i un comni. Un

prodigi de colors.

No sé ben bé per què, però la blavor, mediterrània i nostra del cinema, la duc clavada al moll dels ossos; el trespol de ciment, les cadires de fusta, les llotges on tant hi pecaren els adolescents, el No-Do, l'esclafit de les clovelles de cacauet, els xiulets quan la pel·lícula es rompia, la sala a les fosques, el fred de peus **Rita Hayword** llevant-se el guant de vellut negre, delícies de capvespres, somnis provocats, gelats de Ca'n Pomaret, pocs cotxes pel carrer de plaça, xafardeigs, gent empipada, el Campos que ha perdut de dos a zero, en **Timoner** campió del món, el batle **Forques** amb els mostatxos enravenats. Cara al sol. Lluna vella. Inici de l'esperança . . .

Tot en orris, amb resignació. Ens queda, però, per compensar tants de somnis impossibles, la blavor, el blavet mediterrani i nostre. Si aclucam els ulls ens sabem més culpables. al **Cinema Paradiso** de **Tornatore** s'esbuca l'edifici davant la mirada agra de tothom, i també la blavor, siciliana i encisadora. Avuñacotam el cap per no dir res. Perquè, manats per gent externa, nosaltres sempre hi hem sortit perdent. I els campaners hauríem de recuperar, un altre pic, el cinema blau, l'entusiasme . . .

CINEMA BLAU

Estiu de 1959.

D'ESQUERRA A DRETA I DE DAMUNT ABAIX

Sebastiana Nicolau (Majora)
Catalina Puigserver (Poixanta)
Coloma Aguiló (Boixa)
Apol·lònia Ballester (Rèia)
Maria Ballester (Bernadina)
Francisca Mesquida (de Ca's Cabo)

Magdalena Ballester (Bernadina)
Catalina Puigserver (Coventa)
Bàrbara Mesquida (de Ca's Cabo)
Miquela Ballester (Carola)
Francisca Lladó (Bòio)

Clínica **Veterinària**

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

**TINTORERIA
LAVANDERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

CRÒNICA DEL VIATGE D'ESTUDIS 1991

PIRINEUS ARAGONESOS

COL.LEGI FRA JOAN BALLESTER

M. Mulet.

Dimecres. A les 21'00 partírem cap a Palma. Agafarem el vaixell devers les 24'00h.

Dijous. Al matí, a les 08'00 h., arribarem al port de Barcelona. Allà ens esperava l'autocar. Partírem cap al Monestir de Pedra i, quan l'haguérem visitat, anàrem a l'hotel de Saragossa. Quan els professors hagueren repartit les habitacions, anàrem a veure una pel·lícula.

Quan sortírem del cine, varem fer grups de taxis per anar a l'hotel. Amb sorpresa comprovarem que ens faltava un al.lot. Tornarem a l'hotel i el trobarem a la porta; havia tornat amb autocar.

En aquesta nit no va passar res més d'especial, només que quatre al.lots varen quedar-se fora de les seves habitacions, havent de dormir dins altres habitacions.

Divendres. Anàrem a visitar el Pilar de Saragossa, al costat del riu Ebre. A la tarda canviarem d'hotel i ens instal·larem a un hotel de Candanxú. A l'hotel hi havia discoteca i aquest dia hi anàrem a ballar. Ja havien passat tres dies.

Dissabte. Tothom es-

FOTO: ANTONIA MAS

perava que arribàs aquest dia. Era per a quasi tothom, el primer dia en una pista d'esquí. A la tarda anàrem a Jaca, a comprar. Devers les 19'00 tornarem a l'hotel.

Diumenge. Havíem d'anar a Pamplona, però la bateria de l'autocar no va anar bé. Varem haver d'improvisar una guerra de neu.

La segona nit de discoteca. Mentre ballàvem, un parell d'al.lots amb un professor varen anar a les habitacions per fer-nos una petita broma i desferen tots els llits i posaren tots els matalassos enmig de l'habitació. Quan la gent tornà de la discoteca s'enfadà molt. Els culpables hagueren de sortir i, per sort, s'arreglà tot.

Dilluns. Tornarem a Astun. Esquiarè tot el matí i al migdia dinàrem a l'estació.

Hi havia una senyoreta que no es trobava molt bé. Quan l'autocar havia de venir a cercar-nos, va espatllar els frens, llavors caminàrem tres quilòmetres fins a Candanxú.

Dimarts. Vingué el metge i s'endugué la senyoreta. Partírem cap a la Vall d'Ordesa. Després anàrem al monestir de Sant Joan de la Penya, però estava tancat.

Tornarem a l'hotel. Aquesta era la darrera nit que anàvem a la discoteca. Quan tornàvem varem trobar els llits amb la petaca feta. No es cansaven de fer bromes.

Dimecres. Era el darrer dia de viatge. A les vuit i mitja anàrem cap a Barcelona i a les tres hi arribarem. Llavors varem anar a agafar l'avió i varem venir cap aquí.

tot temps
Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º4 Tel.65.05.41 CAMPOS

LA TERRA I EL TEMPS (ABRIL)

La bondat de les pluges d'aquesta mesada ha estat glosada pertot arreu. El pagès espera amb fervor que les precipitacions assegurin la seva anyada, malgrat que a vegades només es queda amb el desig.

Segons es diu, les saons d'abril són les millors per als arbres; duen l'anyada de garrofes i l'esplet de molts d'altres fruiters. És bon temps per estanyadar i empeltar ametllers. A principis de mes també serà bo empeltar els magraners. Pel creixent podeu sembrar mudes de morer i empeltar d'escutet melicotoners i presseguers. En general, la bonança del temps permet de treballar amb gairebé qualsevol tipus d'arbre.

Els vinyaters han de tenir present que a finals d'abril i principis de maig és bo donar una llaurada a les vinyes. Així mateix, durant aquest mes i el que ve, s'han d'esporgar els sarments i llevar els ulls que sobren; cal anar amb compte a no estrènyer l'ull mestre del serment que duu raïm. Que no s'oblidin tampoc d'esquitxar i ensofrar la vinya.

A les terres de secà, per l'abril s'aturen de moure la terra; això vol dir que durant el quart mes de l'any deixen de llaurar sembrats i parteixen a collir herba i cugula. I han de malavejar colli-la quan ventrella i espigoteja, a fi que no s'escampi la llavor.

En general, els cereals estan a la plena del seu creixement; fins i tot n'hi ha que ja comencen a segar ordi i per això es diu que «per Sant Jordi, garbes d'ordi». O també, que «no hi ha abril sense espigues».

Per altra banda, convé collir l'herba grossa a les faveres. Recordau que fins el dia 10 es poden sembrar cigrons. Es diu que els anys de

sequera, aquells que tenen aigua, pel minvant, poden començar a regar els blats.

A les terres d'horta, pel quart creixent, és bo sembrar qualsevol casta d'hortalissa; melons, síndries, cogombres, carabasses, porros, lletugues i tapareres; pebres, borratxos i mongetes per aprofitar en verd; tomàtiguers i albergínies; carabassons, pastanagues i raves, i els últims espinacs (a les zones no massa càlides). Convé entrecavar les patates. I començau a pensar a regar, si és necessari. L'alfalç, recordau, se sembra d'abril a maig. A la seca, per Sant Marc (dia 25) comencen a trasplantar tomàtiguers i a sembrar melons.

Per Pasqua es cullen carxofes, fonol i grells, per posar al frit. No oblideu tampoc els pèsols tendres, els xítxeros i els bessons de fava. Durant la Quaresma, són bones les bajocades de faves i els espàrecs; a finals d'abril i principis de maig fan bajocades de faves i els espàrecs; a finals d'abril i principis de maig fan bessons de fava ofegats amb morro de porc.

Ara que ja fa bon temps, podeu dedicar una mica d'esment al vostre jardí.

Encara es poden fer planters de roses místiques, sols coronats, veròniques, claveillers de moro, petúnies, etc. que podeu trasplantar pel maig. Poden sembrar-se gladiols i dàlies. Es continuen collint fessèdies, jacints, narcisos, violetes, francesilles, lliriets, lliris d'aigua, margalides, etc.

El bon temps fa créixer les farratges i l'herbei; les pastures estan a la plena i les ovelles mengen a voler; es diu que la llet que produeixen és la millor de l'any. Els brossats i formatges tendres són deliciosos per als pastissos. Si es

tonen les anyelles per primera vegada amb lluna nova d'abril no tenen ronya mai.

La posta de l'aviram continua a bon ritme; es manté la demanda de pollets. Els indiots d'abril són de bon temps. Si en posau ara, són els millor per tenir per Nadal. Els ocells han fet el niu i no convé desbaratar-los la covada.

També és hora d'armar porcs per engreixar i per fer matances (n'hi ha que ja en tenen); continua sent bon temps per néixer els nadissos d'egües i someres. Les saons d'abril són bones per a les abelles que eixamenen en gran activitat l'elaboració de la millor mel. És un bon moment per fer eixams nous i mudar les abelles de casera.

Per als que són afectats

d'arreplegar, recordau que per Sant Josep els caragols comencen a pasturar i que el dia de Sant Marc convé fer una bona caragolada, si no voleu ser tocats. (. . .)

Sia algú li manca la brusca de l'abril, els sineuers diuen que «per Sant Marc, vuit dies ençà o vuit dies enllà, no ens pot faltar». Si les brusques són bones, no ho són les boires, les gelades i els refredaments. Ja ho diu l'adagi: «Dins es bril no et llevis ni un fil».

Antoni Ginard.
Andreu Ramis.

© José. J. Olañeta. 1989. Ed.

QUÈ ÉS EL PRANA? (III Part)

Clementina Clara.

Des de fa més de 5.000 anys la ciència dels savis orientals ha explicat que cada moviment, cada expressió que actua dins l'Univers està proveïda d'una causa interna, d'un nucli, un estat del qual neix cada forma de vida. Aquesta força tan potent que es troba dins tot allò viu s'anomena PRANA.

Si pensam en les paraules del començament del Gènesi: «En el principi fou la paraula, i la paraula era amb Déu, i la paraula era Déu. Això era el principi amb Déu. Totes les coses són fetes d'allò mateix, i sense allò no existeix res que estigui creat. I en allò hi havia la vida i la vida era la llum de les persones», podem deduir que PRANA i la PARAULA que ens cita la Bíblia representen la mateixa cosa dita amb maneres diferents!. Cada matèria neix d'una substància primitiva amb l'ajuda del PRANA. Aquesta substància primitiva en un estat de calma i latent és la idea o l'esperit prana de la matèria. Dins cada forma de vida hi ha

prana com una força vital que ajuda a desenrotllar la voluntat de sobreviure que té la substància primitiva. El prana es present i estimula totes les manifestacions de l'energia: la força de la gravetat, la de l'atracció i la repulsió, la de l'electricitat, la de la radioactivitat, etc. Sense prana no hi ha vida, doncs el prana és l'ànima de cada forma energètica.

El prana es troba dins l'aigua, però no és aigua, és dins els aliments (naturals) però no és aliment. És dins l'aire, però no és aire. Per dir-ho d'una altra manera: aire, aigua, aliments són portadors del prana.

L'organisme humà s'enriqueix quan absorbeix prana sobretot mitjançant la respiració on l'aire sigui pur. Amb una respiració normal només adquirim una petita quantitat de prana però si ho feim profundament i segons el mètode iòguic podem enmagatzemar quantitats importants de prana de reserva dins el nostre

centres nerviosos i dels quals ens podem servir en circumstàncies de sobreexforç o fora de lo normal. Persones que practiquen tècniques respiratòries d'aquest estil expliquen el que senten com una sensació de «gran vitalitat» i aquesta és l'acció el prana de reserva.

La moderna ciència occidental també està d'acord amb que tot l'univers es ple de l'èter.

No sabem exactament en què consisteix aquest èter (fet i fet, prana). Pensem només en les radiacions còsmiques, unes radiacions que ens arriben d'unes distàncies d'anys llum i que ens envolten continuament. Radiacions que ens ajuden a viure, com a minúscules vibracions, com un brot en el sol de la primavera.

El ioga, al qual ja he dedicat dos articles, ajuda a alliberar en cada persona les seves pròpies valors i a desenrotllar-les, de manera que els tresors fabulosos i poderosos que habiten dins cadascú s'alliberin i s'activin, quan de fet aquest potencial interior nostre es troba reprimat a causa d'una equivocada educació, opinions injustes, covardia, manca de confiança en sí mateix, etc. Amb el ioga aconseguim una tranquil·litat física i síqui-

ca, recuperar la confiança en nosaltres mateixos i el resultat lògic de tot això: la salut corporal.

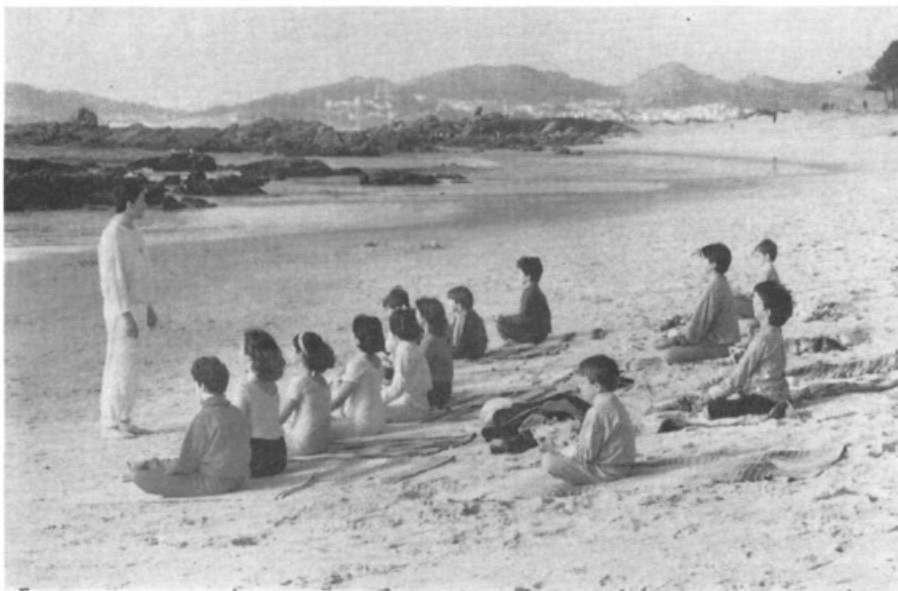
L'autèntica salut corporal i síquica només s'aconsegueix quan es desporten en un mateix les forces curatives que tots poseïm. De la mateixa manera que pensaments negatius ens poden enmalaltir, també ens podem curar amb els nostres propis pensaments, però si són positius.

Qui més qui menys ja accepta que la higiene corporal i una alimentació sana ajuden considerablement a poder dur una vida sana i fer front a la duresa de les condicions de feina actuals. Però tan important com això és aprendre a enriquir-nos amb la força necessària per poder seguir endavant malgrat tots els problemes i perspectives negres de futur, i aquesta energia que tots necessitam és el prana.

Com ja he dit, és una respiració correcta la que ens durà a enriquir-nos amb prana. Una respiració concient, dominant cada alè, concentrant-nos i dirigint el prana com a reserva d'energia cap als centres nerviosos. El conjunt d'exercicis per dominar la respiració i la concentració dels pensaments s'anomena PRANAYAMA.

Això és el que va escriure un dels més coneguts ioguis, Sivananda, sobre el PRANA:

Aquell que arriba a controlar el prana no només serà el conqueridor de

- La pràctica del loga pot començar de ben jove. (Classe infantil de respiració)

la seva pròpia existència, sinó de tot l'Univers, perquè el prana és la verdadera essència de la vida còsmica, el principi subtil origen del desenvolupament de l'Univers. . . D'aquí podem deduir que la conquesta del cos és la conquesta de la Natura. Qui estigui en possessió del prana haurà arribat al cor mateix de l'activitat i de la vida còsmica. I més encara, qui conquesta i controla aquesta

vertadera essència, no únicament haurà subjugat el seu cos i la seva ment, ans també el cos i la ment de l'Univers. Per això, el Pranayama o control del prana és el mitjà amb el que els ioguis intenten realitzar en el seu petit cos la totalitat de la vida còsmica i atènyer la perfecció mitjançant l'adquisició dels poders d'aquest Univers.

Dr. PERE GARAU LLOMPART ACUPUNTURA

TRACTAMENT DE:

Ansietat • Depressió • Obesitat • Tabaquisme
Reumatisme • Lumbàlgies • Ciàtiques
Cervicàlgies • Vertígens • Frigidesa

Tel. 66.05.16 (Cita Prèvia)
Carrer des Born, 11 • LLUCMAJOR (Mallorca)

Mª Isabel Seguí i Mayol.

PEDIATRIA ANIMAL QUISSONS I MOIXETS (II)

Després d'haver explicat ja les cures del quissó quant a la seva alimentació i a la seva neteja, explicaré, en aquest nou article, les pautes de vacunació i desparasitació, a més de l'educació del quissó.

C) Abans d'iniciar la vacunació convé, en primer lloc, **desparasitar** el quissó. Això és perquè, en un animal infestat pel que vulgarment coneixem com a cucs, no s'aconsegueix, en vacunar-lo, l'efecte desitjat, és a dir, la immunització que volem aconseguir amb aquesta vacuna no arriba al nivell preventiu que es pretén.

En quissos de poques setmanes de vida podem sospitar tranquil·lament la parasitació interna si els notam un abdomen exageradament inflat. El més probable, en aquests casos, és que hagi estat la pròpia mare la que els ha infestat, ja que una mare infestada contagia ràpidament els quissos i ells es contagien entre sí. Per això és molt important desparasitar les femelles en vista d'un possible embaràs.

D) Una vegada que els quissos han estat desparasitats (acció que podem repetir cada dos mesos) podem iniciar la seva **vacunació**.

El procediment és el següent:

- Primera vacuna contra la parvovirosi. A causa de

l'enorme incidència d'aquesta malaltia a Campos, és sempre aquesta vacuna la primera que administr. Se n'ha d'aplicar un record al cap d'un mes de la primera administració.

- La segona vacuna és l'anomenada trivalent, ja que la seva acció és d'immunització contra el brom, l'hepatitis i la leptospirosi. També se n'ha d'administrar un record al cap d'un mes de la seva primera aplicació.

Aquestes vacunes es poden començar a administrar al quissó als dos mesos d'edat o, fins i tot, abans si no ha estat alimentat amb la llet materna.

Posteriorment a aquestes dosis inicials, s'haurà d'aplicar un record anual, mitjançant l'anomenada vacuna tetravalent, la qual immunitza contra les quatre malalties que he esmentat anteriorment.

Existeix, a més, una altra vacuna de recent aparició contra la malaltia anomenada «tos de les caneres», i es diu

així perquè és molt freqüent en comunitats de cans, per la seva gran facilitat de contagi entre ells i afecta animals de qualsevol edat. Fins aquí les vacunes dirigides al ca.

Quant al moix, les vacunes de què disposam són:

- Primera vacuna contra les malalties respiratòries. Són malalties crítiques que afecten fàcilment el moix.

- Segona vacuna contra la leucèmia felina. És la malaltia que s'anomena la SIDA del moix. Ambdues vacunes necessiten dues aplicacions amb un interval d'un mes i records anuals.

- Finalment comptam també amb la vacuna contra la ràbia que és l'única obligatòria oficialment, perquè és pot transmetre al home i que s'ha d'aplicar tant al ca com al moix. Aquest darrer és més perillós per la seva condició de vida menys sedentària. Es recomana la seva aplicació a partir dels sis mesos d'edat, amb records anuals.

Totes aquestes vacunacions han de quedar reflectides a la cartilla sanitària del ca o del moix, en la qual han de constar les dades de l'animal i les del propietari, la data de vacunació, el segell de la vacuna, així com el segell i la signatura del veterinari que hagi duit a terme la vacunació.

E) Finalment, l'últim punt que volia desenvolupar en aquest ampli tema sobre el quissó, es refereix a la seva **educació**.

La primera cosa que hem de fer és tenir molta paciència, ja que, durant els primers mesos de vida, el quissó només pensa en jugar, no és capaç de raonar sobre el que està ben fet i el que no hi està, fins que li ho indiquem.

Per a això hem d'agafar l'animal «in fraganti» en un fet reprimible i no amb posterioritat, doncs el quissó no recordarà què és el que ha fet malament i no comprendrà el motiu d'aquest càstig. Però si «caçam» el quissó mossegant

una de les nostres sabates, o bé orinant fora del lloc desitjat, (en aquest darrer cas convé esperar que acabi d'orinar per no tallar aquest reflex biològic i provocar algun tipus d'alteració posterior), bastarà reprimir-lo amb un fort to de veu, perquè compregui que està realitzant una acció mal feta. Posteriorment li indicarem què és el que ha fet malament, fent que, amb el morro, toqui el calcetí, l'orina o el que sigui. Seguidament, en el cas de l'orina, durem l'animal al lloc on desitjam que faci les seves necessitats. Normalment amb una sola vegada no basta, però no es torbarà a comprendre-ho, encara que alguna vegada es repeteixi el seu comportament.

S'ha de tenir en compte que, aproximadament al mes del seu naixement, té lloc l'erupció de les dents i, devers els cinc mesos, el canvi de les dents de llet per les adultes i definitives. Tot aquest temps és molest i, fins i tot, dolorós per al quissó, la qual cosa explica l'ansia que té per mossegar-ho tot.

Podem dotar-lo de les seves pròpies joguetes per mastegar. Disposam d'una sèrie de productes que ens ajuden a

ensenyar al ca on ha d'orinar i també on no ho ha de fer. Es tracta d'un líquid o un spray que atreu o repel·leix l'animal. És corrent que les primeres vegades que treim l'animal al carrer reprimeixi les seves necessitats i no les faci fins en tornar un altre cop a casa. No ens hem de preocupar, ja que poc temps després comprendrà que actua a l'enrevés i ell tot sol canviarà.

El que sempre ha d'estar molt clar és que és l'amo el que mana i el ca ha d'obeir i això se li ha de mostrar a poc a poc i des de petit.

Pel que fa al moix, s'ha de tenir en compte que té un caràcter completament diferent; és molt més independent, enemic dels lligams, però també és molt més net que el ca. Si el tenim dins un pis, l'hem de proveir d'una capseta

amb matèria absorbent per fer les seves necessitats i aprendrà, molt fàcilment, a utilitzar-la.

Sempre hem de tenir en compte que no hi ha dos animals iguals. Les diferències no són només a nivell de raça o de sexe, sinó també a nivell individual, segons el seu caràcter, la seva intel·ligència o la facilitat per entendre i aprendre les coses.

**A LA VENDA
LES TAPES PER
ENQUADERNAR
RESSÒ**

**A LA VENDA
LES REVISTES
ATRASSADES
DE RESSÒ**

BÀSQUET

Miquel Oliver.

En aquesta secció s'intentarà dur un seguiment dels resultats aconseguits pels equips campaners de bàsquet.

Començarem pels resultats de l'equip gran, el sènior, que milita a la III Divisió Autonòmica.

17-02 84 Impremta Bahia-Campos 47

En aquest partit es va recuperar el jugador Sebastià Burguera, que havia estat lesionat, juntament amb en Julià Bauçà i en Miquel Jiménez. Aquests dos darrers no podran tornar a jugar fins a la 2ª volta.

24-02 57 Campos-CIDE 55

Victòria molt lluitada de l'equip campaner, que fou dirigit per Marc Lladonet a causa d'una malaltia d'en Joan Jaume que, de moment, no sembla que es pugui recuperar aviat.

03-03 83 Aut. Grimalt-Campos 62

Darrer partit de la primera fase. El calendari de la segona fase és:

07-04 Campos-Aut. Grimalt	28-04
14-04 Campos-Perlas Manacor	05-05
21-04 GESA Alcúdia-Campos	12-05

Juvenil masculí

Aquest equip ha aconseguit trobar el seu sistema de joc i està aconseguint victòries. Els darrers resultats són:

23-02 44 Campos-Pla de Na Tesa	49
02-03 60 Son Rapinya-Campos	67
09-03 71 Campos-Sant Gaietà	59

17-03 66 Ramon Llull-Campos 42

24-03 49 Campos-Joan Capó 42

Ara parlarem dels dos equips infantils, que són els que han obtingut les millors classificacions.

Infantil femení

16-02 46 Bàsquet Inca-Patronat Mun. Campos 55

23-02 46 P. M. Campos-Porciúncula 55

02-03 43 Lluçmajor-P. M. Campos 57

09-03 49 P. M. Campos-Petra 16

16-03 20 Ses Salines-P. M. Campos 44

Ha quedat classificat en primera posició del grup B-1. Juntament amb el 2n del seu grup i els dos primers del B-2 jugarà el Play Off per al títol.

Calendari:

13-04 Montuïri-P. M. Campos 04-05

20-04 P. M. Campos-CIDE 11-05

27-04 P. M. Campos-Porciúncula 18-05

D'aquest equip, atès com ha funcionat aquesta fase, podem esperar el millor.

Infantil masculí

Ha quedat classificat en 2n lloc del grup A-78, això li permetrà pujar al grup la propera temporada. Enhorabona al.lots!

Resultats:

17-02 49 C. Pollença-Campos 46

24-02 55 Campos-Patronat 55

03-03 28 La Salle A-Campos 32

10-03 51 Campos-Bàsquet Inca 48

Fins al proper mes.

Infantil masculí Gr. B

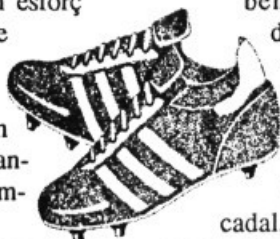
Jaime I	12	11	1	735	450	23
Campos	12	9	3	589	430	21
C. Pollença	12	8	4	579	506	20
Bàsquet Inca	12	5	7	465	460	17
Patronat	12	4	8	462	528	16
San Pedro	12	4	8	366	512	16
La Salle	12	1	11	295	605	13

Infantil femení Gr. B-1

Campos	12	11	1	576	382	23
Porciúncula	12	10	2	329	227	22
J. Lluçmajor B	12	6	6	292	293	16
San José B	12	4	8	334	344	16
Ses Salines	12	4	8	239	322	16
Petra	12	4	8	187	312	15
Inca	12	3	9	250	347	14

ELS JUVENILS JA HAN ACABAT LA TEMPORADA

Enguany ha acabat molt prest la temporada per a l'equip juvenil de futbol. Com a massa i tot. Però el resultat final aconseguit ha estat molt digne, i això és important. Pensem que l'equip camperer juga a la primera categoria insular, juntament amb equips d'altres pobles on tenen més consolidat aquest esport des de fa anys. És meritori que el Campos s'enfronti amb els capdavaners de l'illa: Poblenç, Pollença, Murenc, Sóller Manacor... I és important perquè la seva presència en la categoria més alta evidència un esforç continuat que arrenca de les categories més inferiors, que són les que creen el planter del futbol camperer.

A la taula final de la classificació el Campos ha quedat en el setè lloc. Un lloc molt meritori, sobretot si tenim en compte les baixes que hi va haver l'any passat d'uns jugadors que, per qüestions d'edat, aquesta temporada no han pogut jugar en la categoria juvenil: Antoni Roig, Antoni Barceló, Antoni Burguera... Dels vint-i-sis partits jugats, el Campos n'ha guanyat onze, n'ha empatat sis, i n'ha perdut nou; amb un total de vint-i-vuit punts aconseguits. Ha marcat quaranta-sis gols i n'ha encaixat trenta-dos. Fet, del tot positiu, que demostra una mitjana que es pot considerar molt digna i ben meritòria.

Ja és sabut que en aquestes categories hi ha, d'un any a un altre, diferències molt substancials, degudes especialment a l'edat límit dels jugadors per militar en una categoria determinada. Hem de considerar que l'equip juvenil era molt compacte, sobretot perquè molts dels jugadors feia molts anys que jugaven plegats. A les baixes, inevitables, que cada any s'esdevenen, s'hauran de mencionar enguany les de Servera, Bauçà, Huguet, Corbalán, Fullana, Càrdeno i Monserrat. Però hi haurà altes ben significatives,

d'elements joves valuosos i amb un bon futur per endavant del qual ja n'han donat mostres: Vidal, Mercadal, Barceló...; els quals, afegits als qui mantenen la categoria; Oliver, Reina, Bujosa, etc. poden aconseguir la temporada que ve una situació semblant a l'actual, que poden considerar acceptable.

Hem de destacar, així mateix, la feina, plenament eficaç de l'entrenador, Antoni Prohens, i d'altres col·laboradors, els quals, amb no pocs problemes, han aconseguit col·locar el Campos en un lloc del tot positiu, que fita la clau del futur i demostra d'esforç de molts anys de feina, i amb una continuïtat aparentment assegurada.

TORNEN LES EXCURSIONS AMB MOTO

Jaume Lladó.

El passat diumenge dia vint-i-quatre de març es realitzà la que fou la primera excursió motorística de la temporada, amb una alta participació, especialment si tenim en compte el mal temps que va fer aquest dia. Unes quinze motos, un parell de cotxes i més de trenta excursionistes prengueren la sortida de la plaça de Sa Creu

a les nou del matí, quan ja el temps no era massa segur.

Partiren cap a Manacor, per després arribar a Inca, a Alcúdia, i, aturar-se a dinar al Port de Pollença.

La tornada fou per Santa Margalida, des d'on enfilaren cap a Manacor, ja amb la pluja regalimant per les viseres dels cascs, pluja que acompanyà els motoristes fins gairebé l'entrada a la ciutat. A partir d'aquí el grup es va escampar i cadascú arribà a la vila així com va poder.

Tanmateix, els excursionistes ja anaven preparats per l'aigua, amb roba prou adequada, motiu pel qual no s'hagueren de lamentar xopades majúscules, però sí alguna de més petita.

Pel mes que ve es preveuen noves sortides.

1ª PROVA DE PESCA

El Club Esportiu de Pesca Campos es va reunir amb els seus socis per informar-los de l'estat de comptes del Club i de les activitats programades per a la propera temporada.

Ja hi ha una prova disputada dins la modalitat de Grumeig-Regularitat-91; la classificació queda de la següent manera:

- 1r.- Gori Rigo
- 2n.- Joan Mas
- 3r.- Toni Lladó
- 4t.- Matgí Fullana
- 5è.- Tomeu Julià

Ànim pescadors! que això ha començat ara i queden moltes proves per endavant.

S.O.M.O.S.

Josep Antoni Sala i Toral.

Bones! Ja tornam esser aquí! I sabeu que han passat de coses des del darrer número de Ressò a dins el Club Esportiu Campos i, concretament, al seu primer equip!

I és que el Campos és una caixa de sorpreses. O es veu cada dia canviar l'entrenador anant el primer? Idò el Campos ho ha fet, què et pareix el peix?

Des del passat 27 de febrer el nou entrenador del Campos és en Joan Tauler, que ja havia estat aquí fa dos

anys. Tauler substitueix en Miquel Vilar, entrenador del Campos fins el partit contra el Collerenc. Aquest partit, que es va perdre, va esser la gota que va vessar el tassó.

No entraré aquí a jutjar aquesta decisió, el temps ja dirà si ha estat una decisió encertada o no. Esperem que sí. De totes maneres, pens que si el Campos ascendeix, no serà només gràcies als jugadors, la directiva i l'afecció, juntament amb en Joan, sinó que pens que també en Miquel Vilar en tindrà molta part de culpa.

El Campos ha fet una primera volta realment excepcional i molt difícil de superar, i això no ho podem oblidar. Ningú no ha dit el contrari, però, m'agradaria que tothom ho tingués en compte.

També vull donar la

benvinguda a en Joan Tauler, i dir-li que endavant, que entre tots hem de fer que el Campos torni a Preferent. Entre tots ho aconseguirem.

Però no acaba aquí la sorpresa, una altra sorpresa és que en Tomeu Obrador és una altra vegada jugador del Campos.

El Campos va arribar a un acord amb el Manacor perquè donàs la baixa a en Tomeu. Podeu tenir per segur que serà un bon reforç de cara a aquest final de temporada.

El final de temporada pot ser realment no apte per a persones que pateixin del cor, amb el Marratxí només a dos punts i amb el Verge de Lluc a quatre.

Avui també xerraré de futbol sala, ja que fa estona que no en xerram.

El darrer que varem dir era que l'equip de Can Xim havia de jugar la fase de descens, ja que no havia aconseguit col·locar-se entre els sis primers classificats.

Idò bé, aquesta fase ja s'ha clos i l'equip campaner ha quedat en segona posició d'aquest grup, sense que, en cap moment, perillàs la seva classificació.

Ara, per acabar la temporada, només queda jugar la Copa de Mallorca, on el Can Xim generalment té unes actuacions realment espectaculars. Però d'això ja en parlarem en el proper número de Ressò.

Adéu i que les panades i els robiols no us hagin fet mal!

FORA DE BANDA

Jaume Lladó

Només dos campaners han participat al campionat de Mallorca individual d'aquesta temporada: Antoni Ballester i Francesc Pomar. Aquest campionat enguany s'ha celebrat al poble veïnat de Felanitx i ha comptat amb la presència d'escaquistes de tots els racons de l'illa.

El torneig ha constat de vuit rondes jugades pel sistema suís i que es disputaven els dissabtes horabaixes.

L'actuació campanera ha estat mitjanament bé. Els dos jugadors han aconseguit al voltant d'un cinquanta per cert dels punts en litigi, ja que, de vuit possibles, n'Antoni Ballester n'ha fets quatre i mig i en Francesc Pomar quatre.

Per altra part us hem d'informar que alguns joves campaners participen als jocs escolars. Però aquesta ja és una altra història que tractarem, si Déu ho vol, al proper número de Ressò.

ESCACS

EL CAMPOS ES REFORÇA

En Tomeu Obrador torna al Campos.

En Tomeu Obrador ha tornat al Campos. Després de tants d'anys, ha tornat per ajudar el Campos a ascendir a Preferent, i quedarà aquí fins, de moment, a final de temporada.

Aquesta entrevista és feta a la botiga d'esports que té, juntament amb el seu cosí, també jugador del Campos, després del primer partit que en Tomeu va jugar amb el Campos, contra el Binissalem.

- Xerra'ns un poc de la teva trajectòria esportiva després d'anar-te'n de Campos.

- No sé exactament si són vuit o nou els anys que he estat a fora, però el primer any vaig anar al CIDE, de Lliga Nacional Juvenil, després vaig anar al POBLENC, hi vaig estar tres temporades, una amb el MALLORCA, dues amb el BADIA de Cala Millor, un any amb l'ATLÈTIC BALEARS i, enguany, al MANACOR, on no he acabat la temporada.

- Com ha estat això de tornar a Campos a jugar amb l'equip del poble; qui ha estat el responsable de què tornassis?

- Responsable no n'hi ha un de determinat. Varen venir a parlar amb mi per si em pareixeria bé venir a jugar a Campos i, tenint en compte que a Manacor hi havia molts de problemes i que ja no cobríem d'altre doblar i el fet d'haver d'anar a Manacor cada dia, la veritat, m'he estimat més venir a jugar a Campos. Si hagués estat un altre equip, molt probablement no hi

hauria anat, però essent el Campos, l'equip del meu poble, i, tenint en compte l'esforç que fa el Campos per ascendir enguany, vaig decidir venir a donar una mà i ajudar en el que pogués.

- Tindràs cap compensació econòmica o vens per altres motius?

- Compensació econòmica? No ho sé exactament. Em varen dir que a final de temporada em farien un present, però véné més que res perquè fa un parell d'anys que les coses, esportivament, no em van gaire bé i estava cansat. I m'he estimat més venir a Campos i passar gust de jugar. També has de tenir en compte que hi juguen tots els meus amics. Bàsicament, per això he vingut.

- En el retorn a Campos, què t'ha paregut l'equip campaner?

- Jo crec que Campos, com a mínim, ha de tenir l'equip a Preferent i crec que l'any que ve li tindrà. Anam els primers i han fet una primera volta molt difícil de superar.

- Què vares sentir quan vares sortir al camp, diumenge passat, després de tants d'anys?

- La veritat és que vaig sentir una cosa..., crec que no t'ho podré explicar, però sempre se sent una cosa especial. Veure el camp ple, poder jugar amb qualche amic amb qui ja no pensava jugar, va ésser molt emocionant.

- El teu debut no podia ésser millor, marcar tres gols en un partit no es fa cada dia. Quin temps feia que no

marcaves tres gols en un partit?

- Crec que era en un partit amb els infantils. Ja ha plogut de llavors ençà.

- És clar que diumenge vares marcar la diferència, o no?

- La diferència no sé si la vaig marcar jo, ja que tot l'equip va lluitar molt. Era un partit molt difícil, els dos punts eren molt importants i jo vaig tenir la sort de marcar tres gols. Crec que vaig tenir un poc de sort, també.

- Durant tota la setmana l'expectació, a Campos, ha estat impressionant. Concretament diumenge el

Campos va fer la millor taquilla de la temporada i tot gràcies a tu, que et pareix això?

- Pens que és normal que hi hagués persones que tenien ganes de tornar-me veure després de tants d'anys de no jugar aquí. La veritat és que la gent va respondre molt bé, no m'esperava aqueixa aflluència massiva de gent. Vaig quedar molt impressionat.

- L'ascens del Campos, enguany, és segur, no?

- Pareix que sí. És una oportunitat que no es pot deixar fugir, s'ha d'ascendir sigui així com sigui.

Josep Antoni Sala i Toral.

ATLETISME

A causa de les festes de Pasqua quasi no s'han fet carreres ni controls de pista. El darrer control es va fer dia 16 de març. Alguns dels nostres atletes hi varen participar.

A infants foren:

A 150 m.l.						temps:
	Pilar Mas	22"7
	Joana M ^a Barceló	23"7
	Joana A. Covas	23"8
	Miquela Verdera	24"0.

A 1000 m.l.						
	Pilar Mas	3'26"2
	Joana M ^a Barceló	3'36"3
	Joana A. Covas	3'58"2
	Miquela Verdera	4'06"2

A cadets els participants foren:

A 1000 m.l.						
	Jaume Barón	2'50"76
	Margalida Vidal	3'10"20
	M ^a Carme Mas	3'25"30
A 300 m.t.	Margalida Cerdà	52"00

Maria Barón.

Els relleus 4X300 m.l. els feren aquestes tres mateixes nines, ajudades per la seva companya d'equip Francisca Obrador. Varen quedar segones amb un temps de 3'08"20, superades només per l'equip del C.A. Pollença.

Els següents controls de pista a la capital seran els dies 13 i 27 de març i dia 1 de juny, i el campionat insular i territorial els dies 15 i 16 de juny.

A Campos, els controls seran: dia 4 de maig, el primer control, dia 25 de maig, el segon control i dia 1 de juny la final comarcal. Tots seran al Camp d'Esports a les 9'30. Esperam la vostra assistència.

També vos vull anunciar que el proper dia 11 de maig, a les 16'30, se celebrarà el semi-marató Fira de Maig, que, com cada any, acollirà totes les categories, que són les següents:

Benjamí	81-82
Aleví	79-80
Infantil	77-78
Cadet	75-76
Júnior	72-73-74
Promeses masc.	70-71
Veterans masc.	50 i anteriors
Sèniors masc.	69 i anteriors
Estelar fem.	71 i anteriors.

Tendran trofeu els tres primers classificats de cada categoria i medalla del 4rt al 8è. Els atletes locals que no aconsegueixin trofeu podran optar al trofeu local que es donarà al primer corredor local que no estigui dins els tres primers. El segon i el tercer local tindran medalla. Tots els participants que arribin a la meta tindran un banderí, donat per la casa Blahi.

Tot això està patrocinat pel nostre Ajuntament.

Si voleu inscriure-us feis-ho al telèfon:

65 09 62 (Pep Barón),
65 21 43 (Ajuntament),
65 07 92 (Antoni Mulet)
o per fax al número 65 21 80.

Foto: Antoni Corgos, Monserrat Pujol i Carles Sala, atletes internacionals, en companyia de les nostres atletes Isabel Duran, Llúcia de Fàtima Barceló i Maria Barón.

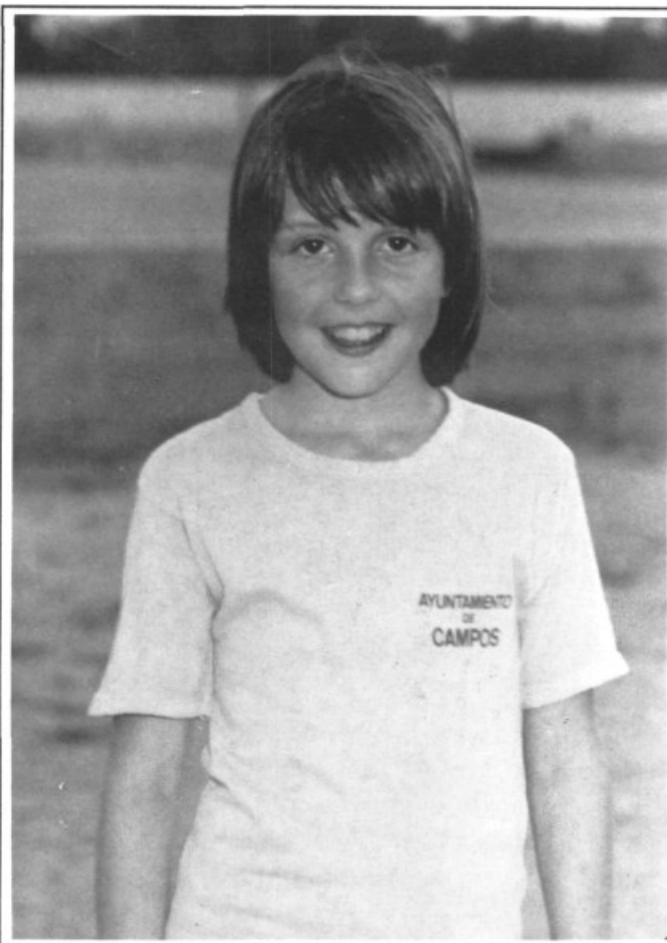

Foto: Maria Orell, filla d'en Miquel Orell, el que fou fundador de l'atletisme campaner i president de la Comissió Esportiva del Col·legi Joan Veny i Clar durant bastant de temps.

SUR HÀBITAT INMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS INMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER VENDRE:

- Xalet "Urbanització Es Tancat" de 4 dormitoris i terrasses.
- Solar "Urbanització Es Tancat" de 600 M2.
- Dues quarterades de terra rústica a bon preu, aprop del poble.
- Solar a la Colònia de Sant Jordi, segona fila, de 240 M2.
- Local comercial en el Carrer Major.

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

La llengua,
feina
de tots

*Imatges
vives !*

*i . . . no tan sols
per les butxaques
més plenes.*

- * Estudi a partir de 4.000 Ptes.
- * Reportatge Foto o Video,
des de 57.000 Ptes.
- * Nous i originals models de
recordatoris fotogràfics. Els més
personals i que no es tiren.
- * I el nostre servei de revelat.
Qualitat, sevei i amb la nostra
oferta: Un nou rodet de regal amb
cada revelat i copies standard.

Vidal

CAMPOS • TEL. 65.06.43

**RESERVI JA,
ENCARA HI ES A TEMPS**